

● S seje predsedstva OK SZDL

»Sliši naj se glas ljudi!«

To so besede predsednika občinskega komiteja ZKS dr. Vladimira Breznika na zadnji seji predsedstva občinske konference SZDL, kjer so člani dali soglasje k rokovniku za izvedbo kandidacijskih konferenc in volitev vodstev skupščin in predsednika občinskega predsedstva SRS. Poleg tega so Dpodprli sklic javne tribune, kjer naj bi naši občani razpravljali o osnutku ustavnih sprememb.

Javne tribune bodo odprte za vse občane, ki jih zanimajo ustavne spremembe in želijo konstruktivno sodelovati pri oblikovanju mnenj našega okolja o predlaganih ustavnih spremembah. Obravnava naj bi bila čim bolj množična, da bi se dejansko slišal glas vsakega občana; s tem bi tudi zaničali trditve ostalih delov Jugoslavije, da so mnenja Slovenije o najpomembnejših ukrepih jugoslovanskih politikov le plod vodilne strukture naše republike.

Nekateri razpravljalci so imeli na seji ob tej točki pomisleke, češ: zopet bo šlo za obravnavo vnaprej odločenih stvari mnogo časa in tudi denarja. Sedanja ustava je po mnenju nekaterih

članov predsedstva kar dobra, le če bi jo vsi upoštevali. To pa je predvsem stvar naše miselnosti, politične kulture, tega pa ne spremenijo nobeni zakoni in spremembe. Peter Sitar, član predsedstva in direktor Menine, je tudi dejal, da se takrat, ko bi zaradi krize morali vse svoje interese in energijo vlagati v razvoj, v iskanje rešitev izhoda iz krize, ponavadi vedno pojavijo obrobni problemi, ob katerih naša družba izgublja vse preveč energije.

Na seji predsedstva občinske konference SZDL so člani tudi

seznanili z rokovnikom za skorajšnje kandidacijske konference in skupščinske volitve. Postopki naj bi bili enofazni (samo ena kandidacijska konferenca), občinske kandidacijske konference pa bodo predvidoma med 14. in 16. marcem. Ker v republiki še vedno niso usklajeni vsi postopki, bodo slednje podrobneje obravnavali le v koordinacijskem odboru za kadrovska vprašanja in v volilni komisiji pri OK SZDL, člani predsedstva pa bodo o tem obveščeni pisмено.

ROMANA GRČAR

Vabilo za pohod na Oseke

Ob 44-letnici borbe na Osekah vabimo vse občane, še posebej mladino, da se v čim večjem številu udeležite spominskega pohoda na Oseke – Menina planina. Pohod bo v nedeljo, 7. februarja 1988. Spominska slovesnost bo ob 11. uri.

Vabljeni!

KO ZZB NOV
Tuhinj

Otvoritev razdelilne transformatorske postaje

Novo razdelilno transformatorsko postajo so v omrežje priklopili že lani, 22. decembra je bil namreč njen tehnični prevzem, uradno pa so jo otvorili 19. januarja. Transformatorska postaja je v krajevni skupnosti Podgorje (ob kamniški progi), pomeni pa pomembno pridobitev za našo občino, saj nam zagotavlja

dovod električne energije najmanj za nadaljnjih 50 let.

Skupni investicijski stroški za razdelilno transformatorsko postajo (RTP 110/20 kV) so bili 1,47 milijarde dinarjev, denar pa je v celoti zagotovilo elektro gospodarstvo Slovenije (ELES) in delovna organizacija Elektro Ljubljana. Pri investicijskih sred-

stvih niso sodelovale niti delovne organizacije niti občina Kamnik kot celota. Na otvoritvi se je zato predsednik skupščine Anton Ipavic zahvalil investitorjema, da sta se za tako pomembno naložbo (danes bi taka transformatorska postaja stala okrog 5 milijard dinarjev!) odločila prav v naši občini. To je na otvoritveni slovesno-

sti ponovno poudaril profesor dr. Albert Čebulj, Kamničan, strokovnjak na tem področju, ki je obenem tudi prvi dal pobudo za gradnjo transformatorske postaje in na energetske skupnosti že pred skoraj desetimi leti povedal, da je v bodoče vprašljiva zanesljivost preskrbe Kamnika z električno energijo. Predlagal je ureditev električnega nizkonapetostnega omrežja v notranjem delu Kamnika in dograditev kamniškega 20 kV – omrežja.

Dr. Albert Čebulj nam je ob otvoritvi povedal nekaj podatkov o gradnji: »Elektro Ljubljana-okolica je iz sredstev amortizacije obnovila celotno nizkonapetostno omrežje kot prispevek k obnovi mesta ob 750-letnici Kamnika. Za dolgoročno, zanesljivo preskrbo Kamnika z električno energijo so zgradili dvostemski daljnovod 110 kV Domžale–Kamnik, ki je bil dokončan aprila 1980. leta. Tako gradnja v Domžalah kot v Kamniku je bila postavljena na prvo mesto novogradenj. Zaradi znanih restrikcij pa je bilo vse za nekaj let odloženo. Gradnja je potekala več let. Decembra lani pa je bil opravljen tehnični pregled daljnovodnih polj 110 kV za dvostemski daljnovod Domžale–Kamnik. S tehničnim prevzemom naše razdelilne transformatorske postaje RTP 110/20 kV in začetkom njenega rednega obratovanja, pa je bil že decembra odklopljen 35 kV daljnovod Kleče–Kamnik, ki je nad 30 let napajal našo občino z električno energijo iz Kleče.

Trenutno sta v RTP Kamnik transformatorja 110/20 kV z močmi 31,5 in 20 MVA. En sistem 110 kV Domžale–Kamnik dela za sedaj še z napetostjo 20 kV, dokler ne bodo povezani vsi odvodi na novo RTP. Transformatorji v Kamniku so regulatorni in bo s tem imel Kamnik na 20 kV – zbiralkah stalno napetost 20 kV. Danes je obremenitev Kamnika 20 MVA. Nova RTP Kamnik je zgrajena za moč 70 MVA, ki se jo doseže lahko samo z rutinsko zamenjavo transformatorskih enot. Sicer pa je kamniška postaja daljinsko vodena iz Domžal, torej v njej ni stalno zaposlenega nobenega delavca.

F. S.

ROMANA GRČAR

Starši, preberite!

Vsi, ki imate otroka, starega od treh do petih let in ne obiskuje vrtca, ste že bili vabljeni, da otroka vpišete k cicibanovim uricam. Pogrešali smo vas in vašega otroka, zato vas ponovno vabimo, da se nam pridružite.

Vaš otrok preživlja predšolsko obdobje doma, v družini. Družina je majhen kolektiv, majhna skupina in tudi dobiva otrok prva spoznanja o odnosih med ljudmi. Za življenje pa je potrebno veliko izkušenj in prav je, da si jih pridobi v otroškem kolektivu. S cicibanovimi uricami želimo pomagati otroku, da si bo te izkušnje pridobil čimprej in to s pomočjo igre.

Otroci so se radi igrali že od nekdaj. Otroku je igra glavna dejavnost in nenadomestljiva potreba. Za njo potrebuje čas, prostor, spodbudo in druž-

bo. Vsi, ki imamo otroke radi, želimo, da bi bil naš otrok srečen. Rad se igra sam, še rajši pa se igra z vrstniki in prav v tem je sreča.

V cicibanovih uricah bodo otroci poslušali pravljice, naučili se bodo igre, otroške pesmi, telovadila bodo in risali. Preživeli bodo vesele ure zunaj doma. Vse to bo v njih samih spodbujalo nove odnose, odnose med vrstniki, kar jim bo dalo nove izkušnje za kasnejše življenje v družbi.

Cicibanove ure so enkrat tedensko v popoldanskem času in so brezplačne. Oglasite se na upravi vrtca ANTON MEDVED, Kidričeva 23, kjer bomo vašega otroka vpisali in boste dobili še ostala navodila.

PRIČAKUJEMO VAS!

VVO ANTON MEDVED KAMNIK

● S programsko volilnih sej OO ZKS

Kritične, vendar tvorne razprave

Za decembrske programske volilne seje osnovnih organizacij ZKS v naši občini so značilne čer zelo kritične, tudi v lastno okolje usmerjene razprave, ki pa kljub temu ne zanikajo vsega doseženega in pomenijo tehten pripevek k nadaljnji prenovi zveze komunistov. V mnogih osnovnih organizacijah so komunisti menili, da vsesplošno kritiziranje in žaloduje ne peljeta k rešitvi iz sedanjega položaja, pač pa le razvzeta aktivnost vseh za odpravo nakopičenih težav. V tem smislu, so poudarili, so ohrabrujoča odločna in jasna stališča slovenskega vodstva Zveze komunistov, ki jih je treba v celoti podpreti.

Res je, da so sedanje težke razmere in tudi slabi zgledi nekaterih najbolj odgovornih članov ZK začeli razjedati aktivnost in voljo v marsikateri osnovni orga-

nizaciji in je zaradi tega prenekal tudi komunist zapustil vrste ZK. Čeprav marsikdo težko razume tako odločitev nekdanjega sekretarja OK ZKS in hkrati bivšega predsednika občinskega izvršnega sveta, ali bivšega sekretarja osnovne organizacije ZK in podobnih funkcionarjev, je to vendarle dejstvo, ki ga ni moč zanikati.

Vseh teh izstopov seveda ni mogoče zaviti v geslo »sopotnikov v ZK ne potrebujemo«.

Mnogo je bilo kritičnih pogledov na to, koliko lahko član ZK v osnovni organizaciji ali pa kot delegat dejansko vpliva na najpomembnejše odločitve v občini, republiki in federaciji. Skoraj enoten odgovor je bil: čedalje manj.

Čeprav so se komunisti v nekaterih delovnih organizacijah sprijeli za lastnimi težavami in pro-

blemi – ali kot so poudarili v Eti, naj bi ne naštevati več sprejetih sklepov, pač pa naj bi prešteli le uresničene, le dejanja – so marsikje precej formalno premlevali le od zunaj poslana gradiva, mimo njih pa so šla pomembna vprašanja v lastnem kolektivu.

Na vprašanje, ki so si ga postavili komunisti v Eti, ali dovolj poznajo in opozarjajo na probleme v lastni delovni organizaciji, bi verjetno marsikje morali odgovoriti negativno. Med taka vprašanja vsekakor sodijo nadaljnja perspektiva rudnika kaolina v Rudniku kaolina in kalcita, zapiranje v tozde in problemi delitve OD v Titanu, neoblikovane delegacije v osnovni šoli Duplica in podobna vprašanja, ki bi jih lahko našli v marsikateri osnovni organizaciji.

Vsaj kolikor je bilo razbrati iz

razprav, so se temeljiteje obrnili k razmeram v lastnem okolju komunisti v osnovnih organizacijah v krajevnih skupnostih. V Tuhinju, kjer so vse družbeno politične organizacije in društva zelo dejavni, so menili, da aktivnosti komunistov ni moč meriti s številom sestankov osnovne organizacije, pač pa z njihovo delavnostjo v društvi in organizacijah. To so sami pokazali v praksi.

V Zapricah so ocenili vzroke za neuspeh referendum o krajevnem samoprispevku v tej krajevni skupnosti. Menijo, da bi pri oblikovanju programa razvoja morali med seboj povezati vseh pet mestnih krajevnih skupnosti, saj gre za potrebe in interese mesta kot celote.

V Mekinjah so menili, da ne bi bilo prav, če bi se osnovna organizacija ZK opredeljevala do zaposelnice občinskemu izvršnemu

svetu, pač pa so to prepustili delegatom v zboru krajevnih skupnosti.

Komunisti v SENŠ Rudolfa Maistra so ocenili, da je bila njihova pobuda o ustanovitvi krožka »Trenutek, ki ga živimo« med učenci zelo dobro sprejeta. Pogovori o žgočih problemih in dilemah sedanjega časa so prilagojeni željam mladim.

Na programsko vodilnih sejah seveda ni manjkalo kritičnih pogledov na širša družbena vprašanja in probleme zunaj lastnega okolja.

Poudarili so potrebo po večji enotnosti v zvezi komunistov, terjali, da vodilni družbeni delavci pogosteje prihajajo med ljudi, da se v javnosti bolj predstavijo tudi naši dosežki, ne pa, da tudi nekateri vodilni vse od kraja kritizirajo in podobno.

Ne samo v resolucijah in sklepih, pač pa v praksi bo treba spremeniti našo kadrovsko politiko, da bodo na odgovorna mesta prišli mlajši, strokovno usposobljeni ljudje.

Kamničani pomagali Murski Soboti

Murska Sobota je ena tistih občin, ki jo je lansko poletno neurje s točo močno prizadelo. Če ne prej, se v nesrečah hitro pokaže, kako znamo biti solidarni do prizadetih. V prvi polovici januarja so bili predstavniki kamniške občine na obisku v občinski organizaciji Rdečega križa v Murski Soboti, kjer so v pogovoru sodelovali predsednik OO RK Avgust Koren, sekretarka OORK Marija Zdravec in sekretar občinske konference SZDL Jože Stvarnik.

Predsednikoma socialistične zveze in rdečega križa naše občine, Davorinu Gregoriču in dr. Vladimiru Brezniku, so predstavniki Murske Soboti pojasnili, da takratna solidarnostna akcija zbiranja pomoči za prizadete v neurju ni bila prva na njihovem območju, kot vse doslej pa je bila tudi ta uspešna.

Poleg denarja, ki se je zbiral na žiro računu republiškega Rdečega križa, so nekatere občine še dodatno nakazale denar neposredno na občinski odbor Rdečega križa v Murski Soboti. Od zbranih 110 milijonov je republiški Rdeči križ nakazal Murski Soboti 50,7 milijonov dinarjev, devet milijonov dinarjev pa so zbrali v murskosoboških delovnih organizacijah – bodisi v materialu bodisi v denarju. Kamničani so v posebni nabiralni akciji (denar so nakazovali direktno na žiro račun OO RK Murska Sobota) zbrali 2,7 milijona dinarjev.

V Murski Soboti so nam povedali, da so naše pomoči zelo veseli in obenem prijetno presenečeni, da se še najdejo ljudje, ki ob takih trenutkih ne pozabijo na sočloveka v stiski in to pokažejo tudi s solidarnostnim zbiranjem sredstev. Kamniška občina je po njihovih besedah ena redkih izjem, ki je imela še dodatno akcijo. Marija Zdravec, sekretarka občinskega odbora Rdečega križa v Murski Soboti, je tudi razložila, za kaj vse so porabili zbrani denar.

»Naših 65 krajevnih odborov Rdečega križa je ponovno doka-

zalo, da znajo v takih akcijah hitro ukrepati. Po pregledu nastale škode so naše ekipe ugotovile, da je na Goriškem kar nekaj kmetij, ki jih je neurje s točo popolnoma uničilo. Najbolj je bila prizadeta hiša v Donji Slaveči, v kateri stanuje mati samohranilka z osmimi otroki in bolno materjo. Kdo drug, če ne ona, je v tistem trenutku najbolj potrebovala pomoč. Tudi predsednica republiškega Rdečega križa Ivica Žnidaršič, ki si je ogledala škodo na omenjeni kmetiji, je predlagala, da bi Valeriji Zohar iz Donje Slaveče 27 s solidarnostno zbranim denarjem zgradili novo hišo. Pri zidavi so pomagali vsi – od sosedov do naših mladincev in aktivistov Rdečega križa, za nabavo gradbenega materiala v Donji Slaveči smo namenili 36 milijonov dinarjev, ostali denar pa porabili za nakup živil, strešnikov. Predvsem je šlo tu za premestitev najhujših težav ob nesreči. Ljudem ste tudi vi, v Kamniku, po-

magali, da so preživeli, da niso bili lačni. V imenu vseh lahko rečem, HVALA!« Marija Zdravec je še povedala, da so prizadetim občanom pomagali delavci Murske Soboti z enodnevnim služkom in prostovoljno pomočjo in prispevki sokrajanov. Pohvalna in spodbudna pa je vsekakor pomoč Kamničanov, ki so od kraja nesreče tako oddaljeni, pa vendar so tudi iz lastnega žepa nakazali denar in na ta način zbrali 2,7 milijona dinarjev.

Predsednik OO RK Kamnik, dr. Vladimir Breznik, je dejal, da je vesel srečanja s Pomurci, saj le neposredni stiki z ljudmi iz drugih občin omogočajo izmenjavo konkretnih izkušenj in še boljše odnose med dvema občinama. Če ne drugega, bi veljalo tudi v naši občini preskusiti, koliko so mladinci v naši občini pripravljeni pomagati v hribovskih, oddaljenih krajih, kjer v glavnem živijo stari, onemogli ljudje.

ROMANA GRČAR

Odprto za mnenja o ustavnih spremembah

Kakšne bi morale biti in kakšne bodo spremembe in ali bodo dejansko mogle zagotoviti v poznejši družbeni praksi možnosti in pogoje za uresničitev nadaljnjih ciljev je vprašanje, ki si ga lahko zastavi sleherni občan tudi v naši občini.

Naloga vsekakor ni lahka, saj bodo ustavne spremembe pomembna osnova in izhodišče za izhod iz sedanje družbenoekonomske in politične krize. S spremembami ustave ali podrobnejšim urejanjem posameznih zadev pa seveda ni mogoče doseči odločilnih sprememb v družbeni praksi, kjer bomo morali z vso odločnostjo dosledneje uveljaviti uresničevanje politike gospodarske stabilizacije, uveljavitev odgovornosti, krepitev materialne osnove in samostojnosti združenega dela, uveljavljanje vloge trga ter krepitev učinkovitosti političnega sistema socialističnega samoupravljanja. Pri razpravah, ki bodo trajale do meseca aprila, bomo vsekakor izhajali iz temeljnih ciljev ustavnih sprememb ter na tej osnovi gradili stališča, mnenja, pripombe in predloge.

V občini Kamnik bo po sprejetem programu v predsedstvu občinske konference SZDL stekla vrsta aktivnosti kot so: javna tribuna, sekcijske razprave in posveti na temeljni in občinski ravni. Da bi čim bolj prišel do izraza tudi posameznik odpiramo v Kamniškem občanu rubriko »ODPRTO ZA PRIPOMBE IN POBUDE IZ JAVNE RAZPRAVE O USTAVNIH SPREMEMBAH«; pozivamo vse občane, da v njej sodelujete s svojimi stališči in mnenji in prispevate k izboljšanju in dograjevanju ponujenih rešitev ter na tej osnovi iskanju novih za boljše jutri.

R. PFAJFAR

Družbenim dejavnostim se ne obeta nič lepega

Sredstva za splošno in skupno porabo bodo tudi letos omejevana, zato bo družbenim dejavnostim, nekatere so že to leto zaključile z izgubo, še težje. Njihova glavna naloga je tako sedaj predvsem izdelava programa ukrepov in aktivnosti za usklajitev potreb z materialnimi možnostmi. Za normalno izvajanje programov bo po besedah vodje strokovne službe SIS družbenih dejavnosti, Jožeta Zagorca, zmanjkalo vsaj 25 odstotkov potrebnega denarja. Kljub temu pa so republiška priporočila še vedno: zmanjšati število zaposlenih in zvišati normative.

Po novem bo zbirna prispevna stopnja precej večja, za okrog 10 odstotkov. Vendar pa je treba takoj povedati, da nas novi prispevki ne bodo udarili po žepih. Že pri januarskih osebnih dohodkih bo šlo za vse prispevke, skupaj s kulturo in telesno kulturo, kar okrog 43 odstotkov bruto osebnega dohodka. Do tolikšne spremembe v zbirni prispevni stopnji je prišlo zaradi dveh razlogov. V začetku januarja je republiška skupščina sprejela dopolnitev zakona o obračunavanju in plačevanju prispevkov za zadovoljevanje skupnih potreb na področju družbenih dejavnosti, po katerem bomo letos prispevke za kulturo in telesno kulturo še plačevali iz bruto osebnega dohodka in ne iz do-

hodka delovne organizacije, kot je bilo sklenjeno konec lanskega leta.

Najbolj sta se povišala prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje, in sicer z dosedanjih 13,70 odstotka bruto osebnega dohodka na 19,71 in prispevek za zdravstvo, ki je bil doslej neznaten, odslej pa bo v Sloveniji povprečno znašala prispevna stopnja okrog 10 odstotkov. Stroški za zdravstvo se bodo povečali tudi zaradi izvajanja ukrepov za zavarovanje pred AIDS-om, predvsem pa na račun zvišanja prispevkov za bolnišnično zdravljenje.

»Ker so do 15. decembra že bile pripravljene prispevne stopnje, izračunane po lani sprejetem sistemu, bomo sedaj morali najprej nazaj v preračunavanje nove zbirne prispevne stopnje. Spremembe obračunskega sistema so povzročile le zmešnjavo,« je povedal Jože Zagorc. Dodal je, da so izgledi, da bi letos v Kamniku dokončali gradnjo novega zdravstvenega doma, bolj ali manj odvisni od sposobnosti gospodarstva, da poleg pošte združuje denar še za dograditev druge faze zdravstvenega doma. Verjetno pa bo s to naložbo treba počakati kakšno leto, ali pa stavbo graditi postopoma.

V zdravstvu so se povišale participacije, predlagano je tudi

zmanjšanje pravic do zdravstvenih storitev.

Tudi v šolstvu bo denarja le za redna vzdrževalna dela, kljub slabi materialni opremljenosti pa bo za ostale naložbe zmanjkalo denarja. V skladu z dolgoročnim programom razvoja šolstva v občini bo letos na vrsti prenova osnovne šole v Nevljah, v kateri sta predvideni tudi dve učilnici za otroško varstvo (vrtec). V slednjem si bo treba prizadevati za ohranjanje storitev na sedanji ravni.

Kulturna skupnost bo tudi v tem letu največ pozornosti namenila sanaciji kulturno zgodovinskih spomenikov (Kavarna »Veronika«, ...) in selitvi matične knjižnice Kamnik v nove prostore. V telesno-kulturni skupnosti bodo skušali čimprej priti do zazidalnega načrta za igrišča in prostor ob kamniškem bazenu, ki je po srednjeročnem planu namenjen rekreaciji. Tudi raziskovalna skupnost si zaradi skromnih sredstev ne dela kakšnih iluzij pri načrtih za delo v tem letu. Še naprej bodo podpirali raziskovalne naloge po kamniških kolektivih, če pa bo možno, bodo naredili tudi finančno konstrukcijo za izdelavo vrtnice pri toplem vrelcu v Vasenem. Raziskovalna skupnost tega seveda ne bo mogla sama financirati, zato bodo iskali sponzorje.

ROMANA GRČAR

● Horst Hafner

»Zamislimo se sami nad seboj«

Utok je sicer že nekaj časa v težavah, vendar Horst Hafner, direktor tovarne poudarja, da je njihova kriza pogojena s splošno jugoslovansko in da je treba resnično revolucijo narediti predvsem v naši miselnosti, v navadah.

Nenehno opozarja tudi na red in disciplino na vseh področjih našega življenja, predvsem pa v tovarni.

Zadovolje je Horst Hafner včasih prav zato preveč samovšečen, prenaša da menda pusti do besede ostale strokovnjake v delovni organizaciji. Seveda je direktor zanikan to mnenje in dejal, da tako govorijo predvsem tisti, ki jim ni nič do razvoja Utoka in ki niti malo ne čutijo pripadnosti delovni organizaciji. Tudi slednje, je poudaril Horst Hafner, je boleča točka današnjih dni.

»Ljudje se čutijo več nikakšne pripadnosti kolektivu. Takoj, ko se pokaže možnost, da bi drugje zaslužili bolje, brez pomislekov zapustijo tovarno. V začetku osemdesetih let, ko je šlo Utku dobro – takrat so iz vseh delovnih organizacij drveli k nam!«

Čeprav sem v Utku prišla povprašati le o trenutnem poslovanju in izgledih za rešitev njihovih ekoloških težav, se je direktor razgovoril tudi o vsesplošni, zgrešeni miselnosti jugoslovanskih politikov. Tako kot nam je potrebna tržna ekonomija, je slo-

venskim proizvajalcem potreben jugoslovanski trg.

»Utok je izgubil v tej situaciji vsaj dve tretjini jugoslovanskega trga zaradi nelikvidnosti kupcev, manjšega povpraševanja po usnjeni konfekciji in upadanja kupne moči. Prav zaradi teh gibanj se bo naša firma še bolj preusmerila v izvoz, seveda pa bodo morali biti naši izdelki še kakovostnejši in programi še bolj skrbno izbrani za potrebe tujega trga.«

Poleg preusmeritve na izvoz bodo v tovarni usnja delno tudi zmanjšali obseg proizvodnje in spremenili selekcijo izdelkov v korist bolj iskanih na trgu in proizvodov, ki jim zagotavljajo večjo akumulacijo. Osnovni podatek v tem letu bo po besedah direktorja torej na kakovosti in visokem dizajnu njihove usnjene konfekcije. Čeprav se je kupna moč potrošnikov precej zmanjšala, pa v Utku ugotavljajo, da pri tovrstnih izdelkih cena ni prepreka; najpomembnejša je kakovost izdelka. Za tak izdelek kupujemo tudi kakovostnejše kože, je dodal direktor.

Kaj pa slaba kakovost kože (prebodeh s trnjem), uvoženih iz neuvrščenih držav (kompenzacijski posli)?

»Kože iz Kenije so bile včasih res manj kakovostne, vendar pa je treba vedeti, da se da z visoko tehnologijo ter kančkom iznajdljivosti tudi iz slabega materiala

narediti dober izdelek! Iz takih kož delamo v Utku predvsem galanterijo in modne dodatke, ki v tem trenutku ponovno postajajo obvezni del garderobe.«

In kako trenutno poslujejo v Utku?

»Nadejamo se, da bomo poslovnino leto zaključili brez rdečih števil. Vse plane smo dosegli. Izvoz smo povečali za 70 odstotkov, nekoliko smo premostili tudi likvidnostne težave. Vendar pa smo se odločili, da v naslednjih mesecih naredimo nekakšen mini sanacijski program, ki bo zajel program razvoja in rešitev ekološke problematike. Dokončno rešitev bomo izvršnemu svetu predložili do konca marca. Razvojni program zajema reorganizacijo delovne organizacije, delno prestrukturiranje proizvodnje in tudi zmanjševanje zaposlenosti.« Za rešitev likvidnostnih težav so v Utku naredili še dodatni akcijski program, na osnovi katerega bi se sčasoma rešili prevelike zadolženosti. Za reorganizacijo tovarne so predvideli dve možnosti – prehod na enovito delovno organizacijo ali skrčitev tozgov na proizvodni in marketinški del. Trenutno v Utku nameravajo vse podrediti čimvečji akumulativnosti delovne organizacije.

»Ta trenutek v našem kolektivu še niso nujni prisilni dopusti, ker imamo še vedno dovolj naro-

čil tako na domačem kot tudi na tujem trgu. Vendar pa se bomo morali sedaj sami veliko bolj potruditi, da bomo izdelke prodali, ne samo z boljšo kakovostjo, ampak tudi z dobro potniško službo. Torej, prestrukturiranje ljudi in njihove miselnosti je zame bolj pomembno kot prestrukturiranje proizvodnih programov,« je ponovno poudaril Horst Hafner. V Utku od sedaj po besedah direktorja ni bilo poskusov štrajkov, tudi zato, trdi, ker se dan za dnem po večkrat ustavi v proizvodnji in sproti rešujejo nastale probleme. Še nekaj besed o njihovi ekološki sanaciji: do marca bodo pripravili konkretne rešitve, ki se sedaj kažejo v večih različicah. Selitev delovne organizacije v kamniško tako imenovano industrijsko cono ne pride v poštev iz več razlogov – eden je pomanjkanje denarja za graditev nove tovarne, drugi pa vrnitev spornega dela zemljišča kmetijstvu. Ena od rešitev ekološke sanacije Utoka je preselitev mokrega dela proizvodnje v eno od usnjarn v sosednji republiko, ki ima ustrezne čistilne naprave. To bi bila obenem tudi prostorska sanacija, saj bi pridobili prostor za druge potrebe. Med drugim bi na delu Utokovega dvorišča končno našli tudi več prostora za parkiranje. Če bo taka oblika sanacije sprejeta, bodo proizvodnja po njihovih predvidevanjih

preselili do devetdesetega leta. S tem bi bil rešen tudi problem odpadnih voda, še vedno pa bi ostali ostružki, odreznine kosov usnja. Če ne bi mogli preseliti tudi tega dela proizvodnje, bi morali poiskati možnosti za predelavo teh odpadkov oziroma v sodelovanju z ustreznimi republiški institucijami poiskati ustrezno deponijo.

Ob tem je Horst Hafner pripomnil, da so se kmetje do nedavnega malodane tepli za te odpadke, ker so jih uporabljali za gnojilo. Potem pa so kar naenkrat razglasili, da ti odpadki vsebujejo preveč kroma in da so strupeni. Sedaj nekateri ponovno

trdijo, da niso tako nevarni, kot so prvotno mislili, ... stroka očitno ni enotna.

Horst Hafner podpira občinske investicije, saj po njegovem vse, kar naše združeno delo sofincancira, dela za sebe. Nedvomno bomo s pošto centralo pridobili več, kot če bi zgradili novo tovarno. Neumestno bi tudi bilo zaradi težke gospodarske situacije dokončanje zdravstvenega doma preveč zavlačevati. Tudi za semafor sem, je dejal, in pozdravil akcijo kamniških mladincev, ki so nas vse malo zbudili iz spanca. »Za Kamnik ne bi smel biti problem deset milijard za semafor!«

ROMANA GRČAR

Pri struženju kože pride do ostružkov, ki so po mnenju nekaterih strokovnjakov strupeni zaradi prevelike količine kroma.

Za obstanek na kmečki zemlji sta potrebna ljubezen in trdo delo

Pred sedmimi leti smo v našem glasilu pisali o korajznih fantih, ki so redno delovno razmerje zamenjali z delom na kmetiji. Tu sedaj opravljajo težko in odgovorno delo. V Tuhinjski dolini sta tak pomemben korak napravila Ivo Orehovec iz Zg. Motnika in Tone Drolc z ženo Jelko iz Okroga.

Orehovec pred domačijo

Pogoji dela, gospodarjenje in družbeno vrednotenje kmečkega dela so se v začetku osemdesetih let izboljšali, sistemske rešitve so nakazovale razvoj kmetijske proizvodnje. Čutili je bilo, da ima naše kmetijstvo vendarle boljše perspektivo in pridobiva družbeno veljavo. To so bili temeljni razlogi nekaterih naših občanov, da so delo v gospodarskih organizacijah zamenjali z znatno težjim, na kmečkih posestvih.

Zanimalo nas je, kako so v svojih odločitvah uspeli, kako po njihovem mnenju danes družba obravnava kmetijstvo, zlasti v sedanjih težkih gospodarskih razmerah. Želeli smo zvedeti o njihovih načrtih, pa tudi o težavah, s katerimi se spopadajo vsak dan, ko kmetijski-zasebni sektorja bijejo trd boj za enakovredno vrednotenje njihovega dela z družbenim.

Šli smo po sledih našega zapisa, ki smo ga objavili pred skoraj sedmimi leti. Tokrat smo obiskali Ivo Orehovca in Toneta in Jelko Drolc.

Ivo Orehovec (slika) iz Zg. Motnika s svojo družino gospodarja na posestvu, velikem 25 ha, od tega ima 8,5 ha njiv in travnikov, ostale površine pa so mešani gozdovi. V gospodarskem posloplju – hlevu redi okrog 30 glav govedi, poleg tega pa še 3 prašiče za domačo zakol. Ob gospodarskem posloplju stojijo trije silosi. Polje obdeluje v glavnem s stroji, traktorjem, ima pa skoraj vse priključke, kot so; nakladalka, trosilka gnoj in druge, zato je, skupaj z družino, kos obilici dela. Poleg žene Marije in njunih dveh otrok živita na kmetiji še starša, tako da družina šteje šest članov.

Od zadnjega zapisa v letu 1981 se družina povečala za enega člana. Vsi imajo polne roke dela in stanujejo v hiši, zgrajeni 1963. leta.

Orehovecva kmetija je usmerjena v živinorejsko predvsem mlečno proizvodnjo. Letno oddajo zbiralnici okrog 60.000 litrov mleka in kake tri tone mesa.

Zanimalo nas je, zakaj se je Ivo odločil za kmetijsko delo, ko pa je bil prej zaposlen, nazadnje v Kamniku. Na dveh stolih ne more sedeti, če hoče biti dober delavec in gospodar, do zemlje pa mora čutili ljubezen in spoštovanje ter biti pripravljen na trdo delo od zgodnjega jutra do poznega večera, odgovarja Ivo.

Delo na kmetiji je dinamično in pestro, toda izredno odgovorno. Rediti 30 glav živine je velik zalogaj, ki ga zmore le tisti, ki s takim delom živi. Tudi živina

zahteva red in časovno določena posamezna opravila, priprava krme pa je tvegana zaradi visokih cen, ki po pravilu presegajo normalni dohodek.

Cena mleka, na tej kmetiji je to glavni proizvod, do nedavnega ni pokrivala stroškov reje živine. Zadnja podražitev mleka le deloma pokriva stroške, vprašanje pa je, koliko časa. Ivo, kot dober kmetovalec in gospodarstvenik pravi, da so pogoji za razvoj kmetijstva odvisni od gospodarske in cenovne politike. Za sedanjí čas ne bi mogli reči, da je šla politika na roke kmetijstvu. Industrijski izdelki, zlasti krma za živali, umetna gnojila, strojna oprema in drugo potrebno za kmetovanje, so občutneje dražji, kot so kmečki pridelki. Po njegovem mnenju bi morali cene kmetijskih pridelkov določiti na tržišču. Tudi politika regresov ni na mestu, saj ta ne spodbuja k boljšemu delu. Kljub jasnim stališčem o kmetijstvu in njegovem razvoju pa, trdi Ivo, take opredelitve največkrat ostajajo le napisane na papirju. Teorija je bistveno drugačna od prakse.

Orehovecva kmetija kar dobro sodeluje s kmetijsko zadrugo v Kamniku, ki nudi pospeševalno službo, repro material in zagotavlja prodajo pridelkov. Za graditev gospodarskih objektov gospodar koristi kredite hranilno kreditne službe za kmetijstvo in gozdarstvo v Domžalah. Kreditiranje postaja vse težje in nezanimivo zaradi visokih obrestí, ki jih s ceno pridelkov ni več mogoče v celoti pokrivati. Odrpito ostaja vprašanje amortizacije, ker je dohodek od kmetije premajhen. Naš sogovornik se sprašuje, kaj bo potem, ko bo treba opraviti večja popravila na zgradbah ali zamenjati stroje in naprave. Taka in podobna vprašanja mu rojijo po glavi, pa nanje ne zna odgovoriti. To ga resno skrbi, pa je kljub temu velik optimist in ne bo odnehal. Za delo na kmetiji se je odločil s srcem, zato mu ni žal truda in žrtve. Taka kmetija lahko živi samo, če delaš intenzivno vseh 365 dni na leto. Ni si mogoče privoščiti dolgega oddiha in nesmiselno je kmetovo delo primerjati z osemurnim delovnikom v industriji. Finančna obremenitev kmetije je zato velika. Prispevki za pokojninsko zavarovanje naraščajo in jih komaj še krijejo, medtem ko davek na kmetijo ni tako velik.

Kmetija je na hribovitem območju, kar zahteva veliko več dela kot v nižinah, pa tudi donosi so bistveno manjši. Pri nas v Jugoslaviji, pravi Ivo, se bojimo, da bo kmet obogatel, nočemo pa priznati, da napreden kmet skoraj vsa ustvarjena sredstva vrača nazaj v kmetijo, za osebno porabo pa zelo malo, ker bi sicer ogrozili trdnost kmetije.

Čeprav ima mladi Orehovec polne roke dela na kmetiji in mu pri tem pomagajo še vsi ostali člani družine, skoraj ne bi mogel živeti samo od živinorejske proizvodnje, če ne bi del finančnih bremen pokrival z lesom, kar sicer velja za vse gorske kmetije.

V dokaj dolgem in sproščenem pogovoru smo premleli še vrsto vprašanj, ki bi sicer zanimala naše bralce, pa jih bomo obdelali kdaj drugič ob drugačni priliki. Korenine je ta družina pognala dokaj globoko, kmetovanje jim je potreba, zato se pridružujemo tudi Ivoevemu optimizmu, da bo kmetovanje postalo donosnejše in vredno jutrišnjega dne. Ivo Orehovec je aktiven v krajevni

skupnosti Motnik, zdaj je predsednik krajevne konference SZDL. Prodoren in aktiven je tudi v pogovorih, ko teče beseda o kmetovanju, zlasti so tehtne njegove misli in mnenja o kolobarjenju.

Pogoji dela na kmetiji so danes bistveno težji kot leta 1980, ko se je Orehovec odločil za kmetovanje, a še ni razmišljal o umiku. Takih vztrajnih kmetovalcev bi potrebovali več, ki vedo kaj znajo in kaj hočejo. Brez dolgoročnejske sistemske opredelitve pa se tudi s takšnimi gospodarji kmetijstvo ne more razvijati. Kmetijstvu je treba dati jasnejšo in perspektivnejšo smer. Mladi in vztrajni kmetovalci bodo kos vsem nalogam, čeprav perspektiva ni povsem jasna, in bodo orali ledino in utrjevali temelje sodobnega in umnega kmetovanja. Med take spada tudi Ivo Orehovec iz Motnika in mu tudi mi želimo uspeha.

Tone Drolc z ženo Jelko spada tudi v skupino kmetovalcev, ki so delo v industriji zamenjali s kmetovanjem.

Posestvo na Okrogu št. 12 je veliko 54 ha, njiv je le malo, 9 ha je pašnikov na Menini planini, gozda je okrog 30 ha, ostalo pa so travniki. Kmetija redi 8 glav goveje živine in konja, za obdelavo pa imajo traktor, nakladalko

Drolčevi pripravljajo drva

in še nekaj drugih priključkov. Redijo še 3 prašiče, namenjene za domačo porabo. Tudi ta družina se je v tem času povečala še za enega člana skupaj s Tonetovimi starši jih je šest.

Za kmetovanje sta se z ženo odločila zato, ker sta želela nadaljevati očetovo pot in zato, ker ne moreta živeti brez zemlje; to ju je iz rednega delovnega razmerja potegnilo na kmetijo. Tone je bil zadnja leta pred osamosvojitvijo zaposlen pri komunalnem podjetju v Kamniku.

Odločitev ni bila lahka, čeprav delo na kmetiji ne teče tako, kot sta zakonca načrtovala. Na tej kmetiji je glavni vir dohodka gozd, manjši del pa iz živinorejske proizvodnje. Kmetija je usmerjena in bi bilo po njuni oceni mogoče prirrediti do 20 glav živine. Na Okrogu so že pred leti, kmalu po osamosvojitvi, postavili temelje za novi hlev in za gradnjo novega doma. Stanovanjska hiša je že nekaj let pod streho, za nadaljevanje pa je zmanjkalo denarja. Pogoji gospodarjenja in odnos družbe do kmetijstva se je, meni Tone, v zadnjih letih bistveno poslabšal v škodo kmetijstva, zato sta oba pred veliko dilemo: vztrajati na kmetiji in nadaljevati z očetovim delom ali pa poiskati drugačno zaposlitev. Gospodar zagotavlja, da bo cela družina vztrajala, čeprav finančno stanje kmetijo pritiska. Na kmetiji delata cele dne-

Silos za krmo

ve, pri tem jima že tudi pomaga 12-letni sin, ki hoče biti že kar velik in poskuša voziti tudi traktor. Ob našem obisku so vsi trije, kljub slabemu vremenu in megli, padal je rahel dež, pripravljali drva za prodajo.

Povečanje staleža goveje živine in s tem tudi boljšega izkoriščanja možnosti, bo mogoče po zgraditvi novega hleva in Tone upa, da bo z ugodnejšimi krediti uspel v bližnji prihodnosti.

Pogoji kmetovanja na Okrogu so težki. Kmetija in zemljišča so na višini 800 metrov, zato ni mogoče pričakovati pridelave poljščin, razen za lastne potrebe. Osnova je lahko le živinoreja in seveda gozdna proizvodnja, brez katere nobena kmetija ne bi preživela. Že nekaj let kmetijstvo nazaduje, družba pa ne kaže dovolj pripravljenosti pomagati, razen deklarativno, zato je preživetje vse bolj vprašljivo. Davščine res niso velike, zato pa so prispevki in pokojninsko zavarovanje visoki, skoraj 300.000 din trimesečno. Dohodek je na tej višinski kmetiji mogoče ustvarjati le dobrega pol leta, zato, kakor pravi Tone, bi v zimskih mesecih še kako prav prišla kakšna dopolnilna proizvodnja na domu.

Kmetija sodeluje s kmetijsko zadrugo, ki mu pomaga pri nabavi materiala, pri nabavi strojev, pri prodaji mesa, sodeluje pa tudi z gozdnim gospodarstvom pri prodaji lesa.

Pri delih na kmetiji po svojih močeh pomagata tudi Tonetova starša, si dela kar lepo porazdelijo.

Vas Okrog ima 16 hiš in je od glavne ceste oddaljena 4 km, od zbiralnice mleka v Tuhinju pa kar 7 km. Med živahnim pogovorom je prišla do izraza ugotovi-

tev, da je bilo kmetijstvo v znatno ugodnejšem položaju v osemdesetih letih, da pa se sedaj vse bolj pogreza v brezperspektivnost. Družba bo morala, trdi Tone, spremeniti svoj odnos do kmetijstva, če želimo skladen razvoj gospodarstva v celoti. O teh vprašanjih v zadnjem času govorijo na vseh nivojih. Upa, da ne bo ostalo le pri dobrih željah.

Gorska kmetija zahteva vztrajnost in odločnost in trdga dela tudi zaradi geografskih pogojev. Obdelovanje kmetije ni možno v celoti s stroji, ampak kar velik delež odpade na ročno delo.

Tone in Jelka sta prežeta z optimizmom in kot zagotavljata, ne bosta odnehal. Pri njunem delu jima že prihaja na pomoč tudi sin, ki zna za svoja leta, že kar krepko zgrabi za delo. Raste torej že tudi nov rod, ki bo nadaljeval z začetnim delom. Ni skrbi za prihodnost, če bo družba znala mladi rod pravilno usmerjati in jim zagotoviti boljše perspektivo.

V tem zapisu smo predstavili nekaj vtisov o življenju dveh kmetovalcev, ki sta krepko pljunila v roke in ki, kažeta, da bo tudi kmetijstvo končno le našlo samega sebe in ob družbeni pomoči bo zagotovljena ugodnejša prihodnost teh in drugih kmetovalcev, ki se borijo z enakimi ali podobnimi težavami.

Verjetno vam bomo o nekaterih kmetovalcih še pisali, saj je kmetijska problematika danes nadvse pomembna. Zagotoviti dovolj hrane, zagotoviti stalen vir za preživljanje tudi industrijskega delavca pa je naša skupna skrb, ne le posameznih pionirjev, ki orjejo ledino novih odnosov in se borijo za družbeno uveljavitev kmetijstva.

STANE SIMŠIČ

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE KAMNIK

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Kamnik objavlja na podlagi 23. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodelitev družbenih stanovanj zgrajenih s sredstvi solidarnosti Samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialno-varstvenih pravic in sklepa Odobra za solidarnost v stanovanjskem gospodarstvu

RAZPIS o zbiranju vlog za dodelitev solidarnostnih stanovanj

I.

Upravičenci do solidarnostnih stanovanj so delovni ljudje, občani in družine, ki živijo v težkih materialnih razmerah in to:

- delovni ljudje, ki združujejo delo v TOZD in delovnih skupnostih
- občani in družine, ki nimajo pogojev, da bi rešile svoje stanovanjsko vprašanje v OZD in delovnih skupnostih
- občani, ki s svojimi skupnimi dohodki ne morejo rešiti svojega stanovanjskega vprašanja
- upokojeanci, invalidi, borci NOV, kmetje borci NOV
- starejši in za delo nesposobni občani

II.

Vse kategorije upravičencev do solidarnostnih stanovanj morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da prosilec ali oseba, ki bi z njim uporabljala solidarnostno stanovanje ni imetnik stanovanjske pravice na primeren stanovanju
- da prosilec ali oseba, ki bi z njim uporabljala stanovanje in lastnik ali solastnik stanovanja, stanovanjske hiše ali počitniške hišice na območju SRS in SFRJ
- da ima prosilec stalno bivališče na območju občine Kamnik in da na tem naslovu tudi dejansko stanje
- da prosilec ali član njegovega družinskega gospodinjstva ni neupravičeno nezaposlen
- da KS ali DO, kjer je prosilec zaposlen da pisno mnenje o vlogi prosilca
- da skupni čisti dohodek prosilca in članov družinskega gospodinjstva ne presega 50% povprečnega OD na zaposlenega v SRS v letu pred natečajem oz. pred vselitvijo v stanovanje
- da skupni čisti dohodek samskega prosilca ne presega mesečno 70% povprečnega OD na zaposlenega v SRS v letu pred natečajem oz. pred vselitvijo v stanovanje
- upoštevajoč določilo 95. čl. Samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialno-varstvenih pravic, velja za mlade družine, da morajo le-te kandidirati na natečaju in izpolnjujejo pogoje natečaja, če njihov skupni čisti dohodek na

družinskega člana ne presega 70% povprečnega OD na zaposlenega v SRS v letu pred natečajem oz. pred vselitvijo v stanovanje

- da prosilec ne stanju v stanovanju, iz katerega se je predhodno že kdo preselil v stanovanje, kupljeno iz sredstev za solidarnost; to določilo ne velja za stanovanja v družbeni lastnini, ki so bila imetnikom stanovanjske pravice dodeljena z odločbo.

III.

Prosilci morajo k vlogi za natečaj priložiti:

1. Potrdilo o številu družinskih članov in od kdaj stalno prebivajo na območju občine Kamnik.
2. Potrdilo o času skupne delovne dobe za prosilca in zakonca.
3. Potrdilo o osebnem dohodku za celo leto 1987 vseh članov gospodinjstva, oz. tudi za krajše obdobje, če so se zaposlili po 1. 1. 1987 pa do dneva razpisa.
4. Potrdilo o premoženjskem stanju oz. o dohodku od tega premoženja.
5. Dokazila o preživnini za otroke pri materah samohranilkah.
6. Potrdila o morebitnih boleznih oz. stopnji invalidnosti prosilca in ostalih družinskih članov.
7. Mnenje delovne organizacije, krajevne skupnosti, društva upokojeencev, oz. Občinskega odbora ZB NOV glede na status prosilca.
8. Družine, ki živijo v izvenzakonski skupnosti morajo, to dokazati z mnenjem pristojnega organa, oz. Centra za socialno delo Kamnik.

IV.

ROK ZA VLAGANJE PROŠENJ

Prosilci morajo vložiti prošnjo in vso zahtevano dokumentacijo za stanovanje v 30 dneh od objave razpisa, to je 24. 2. 1988. Prošnja in dokumentacija, oddana po tem datumu, se ne bo upoštevala.

Prednostni vrsti red velja do dokončno oblikovanega novega prednostnega vrstnega reda in se v času njegove veljavnosti ne more spreminjati.

V.

Prošnje in vso dokumentacijo lahko prosilci vložijo samo osebno na naslov: Samoupravna stanovanjska skupnost občine Kamnik, Steletova 8.

Obrazce za prošnjo, ki jih je treba izpolniti, in vse informacije daje strokovna služba SSS občine Kamnik – SGK Kamnik, Steletova 8, soba št. 15.

Za določitev povprečnega mesečnega OD na zaposlenega v SR Sloveniji se upošteva poročilo Zavoda SR Slovenije za statistiko za leto 1987.

Predsednik odbora za solidarnost v stanovanjskem gospodarstvu TAJČ Peter, I.

Hura, počitnice!

SILVA POGAČAR:

Odšla bom k sestri in ji pomagala paziti njeno dva meseca staro hčerkico, pa tudi za smučanje na Krvavcu bom našla čas in denar. Zatem grem še za nekaj dni na vikend h kolegici.

TOMAŽ PETEK:

S prijatelji bomo igrali nogomet in monopoli, predvsem pa bom skušal pozabiti na šolo, saj so počitnice najlepši čas v vsem šolskem letu.

MATJAŽ KRAMAR:

Če bo zapadlo kaj snega, se bom smučal in sankal na Poljanah ter na ulici, drugače bom gledal televizijo in se malce učil, da bo v drugem polletju uspeh v šoli še boljši.

JANEZ MUŠIČ:

Med počitnicami bom pri stari mami v Novem trgu, kjer se vedno kaj zanimivega dogaja. Med vsemi običajnimi stvarmi, ki jih bom počel, bo tudi učenje, saj bosta dva tedna počitnic kaj hitro minila!

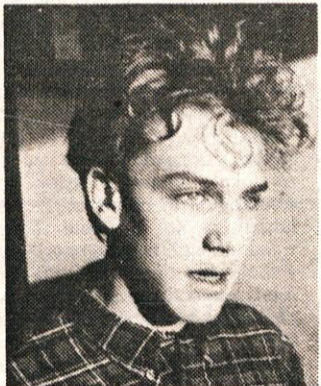
MILI KRT:

Prvi teden bom preživela kot pravi smučar in turist. Odšla bom v Sarajevo, kjer bo gotovo dovolj snega za smučanje in tudi časa za obisk znamenitosti tega starega mesta. Potem pa grem v Semič, kjer bomo v naši zidnici s sošolkami preživele zanimiv teden dni.

TADEJ PREGELJ:

Že komaj čakam, da se bodo začele zimske počitnice, saj se bom lahko po mili volji sankal in smučal, seveda če bo zapadlo kaj snega. Drugače bom počitnice preživel tako, da se bom zunaj igral in prebral tudi kakšno zanimivo knjigo.

JANEZ VOVK:

Teden dni bom smučal na Voglu, zatem grem še s kolegi na Veliko planino, kjer se bomo zabavali v prijateljevi koči. Če pa bom imel v šoli kakšen cvek, se bom za vse to lahko obrisal pod nosom!

ALEŠ PERKO:

Predvsem se bom smučal na Krvavcu, ki pa ima že zelo malo snega, zato si želim, da bi zapadlo še kaj novega, sicer bodo smučiči precej razbite. Skratka, skušal bom za dva tedna pozabiti na šolo!

JANEZ BALANTIČ

● Pogovor z obrtnikom Srečom Krmavnarjem

Vsak izdelek je majhna inovacija

Srečo Krmavnar iz Komende je obrtnik že dvajset let. Z ženo Slavko imata v Sadarjevi ulici v Komendi delavnico, v kateri delajo skoraj noč in dan. Njuna dejavnost vključuje finomehaniko, orodjarno in livarno. Prav zaradi slednje je treba takrat, ko je peč prižgana, podaljšati delo tudi v popoldansko delo. Vendar se štirinajst delavcev ne pritožuje. Zakaj se le bi, saj imajo urejene delovne pogoje, ne prezahtevno delo (seveda pa morajo biti strokovno usposobljeni zanj – ključavničarji, orodjarji), dobro se razumejo s šefom, pa tudi plače niso slabe.

Srečo Krmavnar tudi sam nenehno nekaj dela: razvija, riše, razmišlja, meri. Vse svoje izdelke namreč zamisli sam. »Ideja je moja, potem pa jo skupaj z delavci, orodjarji razvijemo do konca«. Nič koliko izdelkov se je že porodilo v njegovi glavi, predvsem take vrste, ki jih večje firme ne delajo, ker se jim baje ne splača, recimo kakšne posebne maloserijske ključavnice.

Srečo, ki se je za ključavničarja izučil v industrijski šoli Iskra v Kranju, se je zaposlil v Titanu in sčasoma postal visokokvalificirani ključavničar. Tam je ostal petnajst let, potem pa je šel na svoje, kot se temu pravi. Že prej je imel šest let popoldansko obrt, potem pa se je nabralo toliko dela, da se je posvetil samo še delavnici. V začetku je delal enostavne ključavnice, danes pa skoraj nimamo prostora, da bi našteali vse njegove izdelke.

cilinder ključ ali na številke), za zaklepanje prtljavnika za smučiče (te dela za obrtnike, ki izdelujejo take prtljavnike) in na tanko žično vrv za za zaklepanje smučič, jadrlnih desk in podobno. Posebno mesto v tej zbirki ključavnic ima prav gotovo ključavnica za električno zaklepanje telefona. Tudi to je razvil sam, naročil pa je dobil iz Iskre Telematike, za katero je naredil tudi 500 prototipov. Po prvih dobavah pa se iz Iskre niso več oglašili. Prej so govorili o velikih količinah, ki jih bodo potrebovali, ko so zašli v gmotne težave, pa so vse obljube ostale le v zraku.

»Takole obrtnik večkrat tvega, da bo zapravil mnogo denarja za razvite nekega izdelka, ki potem ne zaživi na trgu. Sicer pa se je prodaja njegovih izdelkov na splošno malo ustavila. Podjetja (dela predvsem za Iskro, Rade Končar, Energoinvest, IMP in manjše delovne organizacije) ne naročajo več na zalogo – nič več ni naročil za 1000, 2000 ključavnic, ampak se čedalje pogosteje zgođi, da dobim naročilo za 44 ključavnic, na primer, in 11 ključev. Tudi pri meni se namreč pozna omejevanje investicij – delam pa v glavnem elemente za elektro opremo. Na splošno je kovinsko-predelovalna industrija – v to spadajo tudi moji izdelki – padla v nemilost predvsem zaradi velikih cenovnih nesorazmerij. Določeni materiali in električna energija so se podražili za več kot 60 odstotkov, izdelkom pa ne morem dvigniti cene. Kljub trenutnemu slabemu položaju, v katerem sem se znašel, pa bom vseh štirinajst delavcev skušal obdržati čim dlje. (Predpisi obrtnikom narekujejo, da delavca ne smejo odpustiti prej, dokler jim promet rapidno ne pada najmanj pol leta).«

V livarni delajo pri Krmavnarju nekatere usluge tudi za druge (vlijanje cinkovih zlitin), recimo polizdelke za razne tovarne. Za vse izdelke sami konstruirajo in naredijo orodje.

Srečo Krmavnar je tudi predsednik obrtnega združenja v Kamniku in član komiteja za družbenoekonomski razvoj za področje obrti v občini. O politiki, predvsem davčni, Srečo, tako kot marsikateri obrtnik drugod v Sloveniji, nima nič pohvalnih in optimističnih besed.

»Davki niso problematični, vsi obrtniki se zavedamo, da moramo oddati del svojega dobička družbi. Iz dneva v dan pa so večji problem in breme za obrtnika razni prispevki. V naši občini so to v zadnjem času prispevki za povezovalnico, zdravstveni dom, pošto, bazen... Nič ne rečem. Tudi to mora biti. Samo, koliko bomo lahko še obremenjevali obrtnika? In kako se naj delegati, ko gre za kakšen nov prispevek na skupščini obrtnega združenja, kjer je 40 članov (ponavadi pa jih pride slaba polovica), o tako pomembnih vprašanjih odločajo v imenu 560 obrtnikov (ki imajo v naši občini zaposlenih okrog 450 delavcev).

Prispevke plačujemo po razredih (glede na čisti dohodek obratovnice). Se vam ne zdi, da prihaja tudi tu do nelogičnih rešitev? Več narediš, več prispevaš (kje je potem stimulacija za obrtnike?) Če je že tu progresivna lestvica, zakaj ni tudi pri osebnih dohodkih, ki se priznajo obrtniku. Zakaj pa se tu prizna vsem enako – in to banalnih 70 odstotkov republiškega povprečja. Torej, če kdo ne ve – to je priznani neobdavčeni osebni dohodek obrtnika, ki je za vse enak. Pri-

spevki grejo danes že v tako višino, da na delavca pride skoraj toliko prispevkov, kot je višina plače. Vsa stvar je prišla že do takega nesmisla, da so prispevki večji, kot je največji odstotek davka na skupni dohodek. Pa še to – danes plačujemo že prispevke od prispevkov – od bruto osebnega dohodka namreč plačujemo še posebne prispevke, obračunavamo se od dohodka obratovnice. In še ena nelogičnost. Tisti, ki imajo več zaposlenih in ki ustvarijo veliko sredstev za osebne dohodke, plačujejo ogromne prispevke. Samo za Zvezo obrtnih združenj v Sloveniji bom za leto 1987, na primer, plačal 300 starih milijonov. Kot predsednik občinskega obrtnega združenja pa je Srečo Krmavnar dejal, da so do nedavnega v izvršnem svetu obrtniki imeli svojega predstavnika. Če ga sedaj nimajo, bi vsaj radi vedeli, kdo tam zastopa njihovo področje.

»Takrat, ko nas potrebujejo, nas obrtnike vabijo s parolo, da smo tretja najmočnejša delovna organizacija v občini. Želimo, da se nas tako obravnava vsak dan.«

Sicer pa si Srečo Krmavnar želi, da bi v Jugoslaviji končno sprostili uvoz nadomestnih delov, saj bodo njegovi stroji, kot pravi, v kratkem popolnoma amortizirani. »Ravno v naši branži moraš imeti največ začetnega kapitala za uvoz dragih strojev, prav uvoz teh strojev pa je prepovedan. Ko bi dovolili vsaj uvoz stare opreme.« Verjetno so to zaenkrat, kot pravimo, le pobožne želje komendskega obrtnika, ki pa se je pred slabo bodočnostjo te branže zavaroval s tem, da je sina preusmeril s ključavničarstva na elektromehaniko.

ROMANA GRČAR

Grafična razstava Dušana Lipovca

Od 8. januarja do 12. februarja 1988 je v Stolovem Interieru na Duplici na ogled pregledna razstava grafik Dušana Lipovca od leta 1973 do 1986. To je njegova prva razstava grafik. O svojem grafičnem delu nam je akademski slikar Dušan Lipovec povedal:

»Ob slikarstvu sem se vsa leta mojega likovnega ustvarjanja ukvarjal tudi z grafiko, največ že kot študent na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Tu so me grafiko poučevali profesorji: Marjan Pogačnik, Bogdan Boršič in Zvest Apollonio.

Leta 1977 sem za teoretski del diplomskega izpita na ALU obdelal grafično temo v diplomski nalogi z naslovom »Začetki moderne slovenske grafike«.

Od leta 1973 do sedaj sem ustvaril okrog petdeset različnih grafičnih listov, katerih izbor obsega pričujočo razstavo, vsebuje pa skoraj vse umetniške grafične tehnike, visokega, globokega in ploskega tiska v črno-beli ali barvni izvedbi. Razstavljene so grafike v sledečih tehnikah: linorez, lesorez, suha igla, jedkanica, akvatinta, vernis mou in kombinacije teh tehnik, dalje različne izvedbe litografije, sitotisk ter monotipija.

Vsebinsko in formalno razstava seveda ni enotna, saj zajema grafična dela iz različnih obdobji mojega ustvarjanja: od realističnih variant, fantastike, historičnih spogledovanj, krajinskih preoblikovanj, eksperimentalnih iskanj, vse do bližine abstrakcije. Tematsko je predstavljena figuratika, pejzaž, znak-simbol, dekorativne izvedbe, do spogledo-

D U Š A N
L I P O V E C

Pregledna razstava grafik
1973-1986
8. januar - 12. februar 1988

Pred nebotič
linorez 1974

vanja z ljudskim likovnim izročilom.

Grafike sem razstavljal tudi na nekaterih pomembnejših skupinskih razstavah:

– Razstava mladih slovenskih umetnikov, Razstavišče R. Jakopič, Lj. 1980

– Izbor slovenske male grafike, Kranj, Beograd, Maribor, 1980

– Mala grafika na Gorenjskem, Kranj, 1981

– Razstava grafike »Mali format«, Beljak (Villach), Avstrija, 1983

– Intergraf, mednarodna grafična razstava, Videm (Udine) Italija, 1981, 1982

– Razstava grafične kolonije Gevgelija, 1983

– Razstava grafične kolonije Smederevo, 1986

– IV., V., VI. triennale sodobne jugoslovanske grafike, Bitola, Skopje, 1981, 1984, 1987.

V. M.

GLEDALIŠČE RAZKRIVA IN ODKRIVA ŽIVLJENJE, ČE GA HOČEMO IN ŽELIMO SPOZNATI...

Priložnost za to imamo, kajti slovenski Talijini hrami nam s svojimi najboljšimi predstavami prihajajo takorekoč na dom – ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

RAZPISUJE GLEDALIŠKI ABONMA V KAMNIKU '88

PETEK – POPOLDANSKI
PETEK – VEČERNI

1. ŠENTJAKOBSKO GLEDALIŠČE, LJUBLJANA
Fadil Hadžić, ORHIDEJA. Režija Iztok Tory.

2. MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO
Alenka Goljevšček, OTROK, DRUŽINA, DRUŽBA. Režija Zvone Šedlbauer.

3. PREŠERNOVO GLEDALIŠČE, KRANJ
Dominik Smole, ANTIGONA. Režija Matjaž Zupančič.

4. PRIMORSKO DRAMSKO GLEDALIŠČE, NOVA GORICA
Gregor Strniša, LJUDOŽERCI. Režija Mile Korun.

5. DRAMA SNG, MARIBOR
A. T. Linhart, TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE ŽENI

Režija Vinko Möderndorfer.

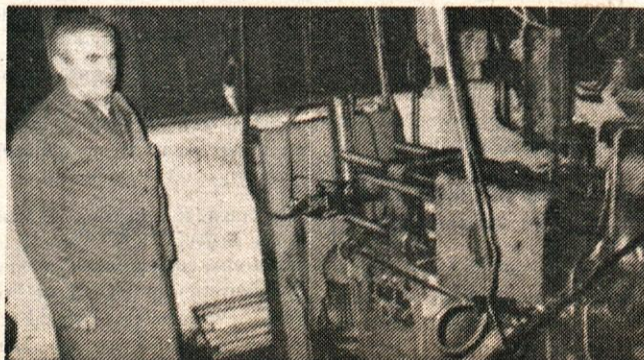
5. SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE
Tone Partljič, ŠČUKA, DA TE KAP! Režija Franci Križaj.

CENA ABONMAJSKE VSTOPNICE v spomladanskem delu sezone znaša 12.000 din, BALKON 10.000, (6 predstav), DIJAKI, ŠTUDENTJE IN UPOKOJENCI IMAJO 30% popusta!

UGODNOST ZA INDIVIDUALNE ABONENTE – možnost plačila v DVEH OBROKIH!

Abonmajske vstopnice bodo na voljo na sedežu ZKO Kamnik, Titov trg 20 (nad Galerijo M. Maleš), od 18. januarja do 5. februarja 1988 vsak delavnik od 8. do 14.30 ure, ob sredah do 16. ure.

INFORMACIJE IN REZERVACIJE: tel. 831-616!
Ljubitelji gledališča in vsi, ki bi to radi postali, PRI-SRČNO VABLJENI!

Srečo Krmavnar v delavnici

Novo priznanje v mednarodni areni

Silvestrovo na Veliki planini

Nocoj je prav en lep večer, jutri bo svetel dan

V Nevljah so odkrili že drugega mamuta

MATIC ROMŠAK

Z polnitvijo teh zahtev bomo v letu 1988 naredili nov korak k vse večji obveščenosti in informiranosti v naši KS, pa tudi širše.

Dvosobno stanovanje v Kamniku zamenjam za manjše z doplačilom ali prodam. Tel. 832-870.

SKLAD STAVBNIH ZEMLJIŠČ OBČINE KAMNIK

Sklad stavbnih zemljišč občine Kamnik razpisuje na podlagi 8. člena Zakona o prometu z nepremičninami (Ur. l. SRS, št. 19/76), 51. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Ur. l. SRS, št. 18/84), 19. in 20. člena odloka o stavbnih zemljiščih (Ur. l. SRS, št. 24/87), sklepa odbora za gospodarjenje pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Kamnik z dne 11. 9. 1987 ter sklepa 9. seje Komisije za oddajo stavbnega zemljišča

JAVNI RAZPIS

s pismenimi ponudbami za prodajo naslednjih nepremičnin v k.o. Križ:

A. Gospodarsko poslopje netto izmere 316,71 m², garaža v izmeri 14 m², ograja, zunanja ureditev, sadno drevje in obstoječa komunalna ureditev vključno s pripadajočim zemljiščem parc. št. 607/2, gospodarsko poslopje in dvorišče v izmeri 374 m², parc. št. 607/3, gospodarsko poslopje in njiva v izmeri 290 m², k.o. Križ.

Izključna cena znaša 43.913.328 din.

B. Delavnica, garaža in dve lopi v skupni izmeri 84,1 m², dvoredni kozolec s senikom tlorisne izmere 42,64 m², čebelnjak v izmeri 13,44 m², ograja in sadno drevje, obstoječa komunalna ureditev vključno s pripadajočim funkcionalnim zemljiščem parc. št. 607/4, gospodarsko poslopje 50 m², gospodarsko poslopje 27 m², gospodarsko poslopje 108 m² in njiva v izmeri 1058 m², k.o. Križ. Izključna cena je 21.877.379 din.

POGOJI ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

1. Nepremičnine bodo prodane najboljšemu ponudniku, ki bo moral poleg ponudbene cene plačati vse stroške postopka prodaje ter eventualni davek na promet nepremičnin.
 2. Rok za plačilo kupnine je 30 dni po pravnoveljavnosti pogodbe.
 3. Vsak ponudnik mora položiti kavcijo v višini 10% od izključne cene najkasneje do 10. 2. 1988 na žiro račun Sklada stavbnih zemljišč občine Kamnik št. 50140-654-48017. Kavcija se kupcu vstee v kupnino, ostalim udeležencem javnega razpisa pa vrne brez obresti najkasneje v roku 8 dni po odpiranju ponudb. Če kupec po opravljenem odpiranju ponudb enostransko odstopi, se kavcija ne vrne.
 4. Posebne pogoje tega razpisa dobe zainteresirani pri strokovni službi Sklada stavbnih zemljišč.
 5. Pismene ponudbe morajo zainteresirani poslati priporočeno najkasneje v roku 15 dni po objavi v Kamniškem občanu v zaprtih kuvertah na naslov Sklad stavbnih zemljišč občine Kamnik, Kamnik, Steletova 8, z oznako »javni razpis v k.o. Križ«.
 6. Odpiranje ponudb, katerega se lahko udeležijo vsi zainteresirani, bo dne 12. 2. 1988 ob 12. uri v prostorih Zavoda za družbeno planiranje in urbanistično načrtovanje občine Kamnik, Kamnik, Steletova 8. Odpiranje ponudb izvede komisija za oddajo stavbnega zemljišča.
 7. Vsak udeleženec razpisa lahko vloži ugovor proti odločitvi komisije za oddajo stavbnega zemljišča v roku 8 dni po prejemu obvestila na Upravni odbor sklada stavbnih zemljišč.
- Vse informacije, vključno s posebnimi pogoji razpisa, dobe zainteresirani na Skladu stavbnih zemljišč občine Kamnik, Kamnik, Steletova 8 oz. po telefonu št. 832-211.

Komunalno podjetje Kamnik, Cankarjeva 11

objavlja
potrebo po delavcu za

opravljanje del voznika traktorja ter motornih vozil

Pogoja:
– vozniško dovoljenje za traktor ter »C« kategorijo
– 1 leto praktičnih izkušenj

Prijave pošljite na naslov: Komunalno podjetje Kamnik, Cankarjeva 11, v roku 8 dni po objavi.

Svet Zavoda za usposabljanje invalidne mladine Kamnik

razpisuje

javno licitacijo

osnovnih sredstev

Invent. št.	Osnovno sredstvo	Količina	Zil. cena
550	ventilator ZAGREB	2	20.000
564	pralni stroj ZANUSSI	1	80.000
575	pralni stroj PRIMAT FAE 25	1	100.000
581	pralni stroj PRIMAT PS-25	1	80.000
588	pralni stroj PRIMAT PS-15	1	80.000
721	kotel parni 100 l	2	70.000

Javna licitacija navedenih osnovnih sredstev bo v Zavodu za usposabljanje invalidne mladine dne 2. 2. 1988 ob 12. uri.

Ogled je možen na dan licitacije 2. 2. 1988 od 8. do 12. ure.

Licitacija je po sistemu videno-kupljeno. Licitira se ustno.

Prometni davek ni vračunan v izključni ceni, plača ga kupec ob prevzemu pri blagajni zavoda.

Udeleženci licitacije morajo vplačati kavcijo v višini 20% izključne cene na blagajni zavoda.

Dom upokojencev Kamnik, Neveljska pot 26, Kamnik

na podlagi sklepa Komisije za delovna razmerja

objavlja
naslednja prosta dela in naloge:

1. 4 medicinske sestre

- izvajanje medicinske nege
- Pogoja:
- izobrazba V. stopnje
- 3 mesečno poskusno delo

2. 4 negovalke

- negovanje oskrbovancev in pomoč pri medicinski negi
- Pogoja:
- izobrazba III. stopnje ali z delom pridobljene delovne zmožnosti
- dvomesečno poskusno delo

3. 2 kuhinjski pomočniki

- sodelovanje pri pripravi in kuhanju hrane
- Pogoja:
- osnovna šola
- dvomesečno poskusno delo

4. 2 sobarici

- vzdrževanje higiene stanovanjskih prostorov
- Pogoja:
- osnovna šola
- enomesečno poskusno delo

Za opravljanje navedenih del bomo sklenili delovno razmerje za nedoločen čas.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev vložite v 8 dneh od dneva objave na naslov: Dom upokojencev Kamnik, Neveljska pot 26

Delavska univerza Kamnik

- prireja v mesecu februarju:
- nadaljevalni tečaj šivanja 30 ur
 - tečaj nemščine 2. semester 75 ur
 - začetni tečaj angleščine 60 ur
 - tečaj angleščine IV. stopnja 60 ur
 - tečaj higienskega minimuma 25 ur
 - večerno osnovno šolo za odrasle

Prijave sprejemamo vsak dan od 7. do 15. ure po tel. 831-452 ali 831-064, pisno ali osebno na DU Kamnik, Novi trg 41 a.

Komisija za delovna razmerja

Zavoda za usposabljanje invalidne mladine Kamnik

razpisuje
prosta dela in naloge:

1. vodje fizioterapije in delovne terapije

za nedoločen čas, s polnim delovnim časom
Pogoji:
– VI. stopnja izobrazbe zdravstvene smeri – fizioterapija
– 2 leti delovnih izkušenj in podiplomski študij iz nevrofizioterapije ali 4 leta delovnih izkušenj in naknadna pridobitev teh znanj

2. fizioterapevta

za nedoločen čas, s polnim delovnim časom
Pogoj:
– VI. stopnja izobrazbe zdravstvene smeri – fizioterapija, lahko pripravnik

3. učitelja strokovno teoretičnih predmetov

v administrativni usmeritvi na srednji šoli za nedoločen čas, s polnim delovnim časom
Pogoj:
– VII. stopnja izobrazbe – dipl. ekonomist, lahko pripravnik

Pod točko 3 si mora delavec pridobiti dopolnilno FIBM izobrazbo in pedagoško-andrargoško izobrazbo.

Vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh od objave razpisa na naslov: Zavod za usposabljanje invalidne mladine Kamnik, Novi trg 43 a.

ZAHVALA

V 88. letu starosti nas je za vedno zapustil naš ata, dedek in pradedek

JANEZ BREMSAK

z Gore pri Komendi

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom in sosedom za podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti, pevcem za ganljivo petje ter DO Titan za poslovilne besede, kakor tudi zvezi borcev, društvu upokojencev in lovcev iz Komende. Posebna zahvala gospodu župniku za svečani pogrebni obred.

Zalujoči: sin Ivan, hčerke Marica, Anica in Milka z družinami

Gora, Kamnik, Kranj, januarja 1988

kemijska industrija **KAMNIK** n. sol. o.

KEMIJSKA INDUSTRIJA »KAMNIK« n. sol. o. Kamnik 61240 Kamnik, Fužine 9

Na podlagi sklepa komisije za delovna razmerja TOZD »Vzdrževanje

objavljamo
prosta dela in naloge

1. organiziranje in koordiniranje del vzdrževalnih obratov

– 1 kandidat
Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- strokovna izobrazba – diplomirani strojni inženir
- poizkusno delo 90 dni
- 4 leta delovnih izkušenj

2. organiziranje cestnega prometa

– 1 kandidat

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- strokovna izobrazba – prometni tehnik
- poizkusno delo 90 dni
- 2 leti delovnih izkušenj

3. organiziranje del v električni centrali in kotlarni

– 1 kandidat

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- strokovna izobrazba – elektro tehnik
- poizkusno delo 90 dni
- 4 leta delovnih izkušenj

4. strojno izdelovanje zabojev

– 1 kandidat

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- strokovna izobrazba – strojni mizar
- poizkusno delo 90 dni
- 1 leto delovnih izkušenj

5. opravljanje mizarskih del

– 1 kandidat

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- strokovna izobrazba – mizar
- poizkusno delo 90 dni
- 3 leta delovnih izkušenj

6. izvajanje manj zahtevnih tesarskih del

– 1 kandidat

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- strokovna izobrazba – tesar
- poizkusno delo 90 dni
- 1 leto delovnih izkušenj

Na podlagi sklepa komisije za delovna razmerja TOZD »Namenska proizvodnja«

objavljamo
prosta dela in naloge

1. previjanje preje v DE vžigalna vrvica

– 3 delavce

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- dokončano osnovno šolo
- 6 mesecev delovnih izkušenj
- poizkusno delo 90 dni

Na podlagi komisije za delovna razmerja DSSS

objavljamo
prosta dela in naloge

1. skladiščenje in izdajanje surovin in gotovih izdelkov plastike

– 1 kandidat

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- strokovna izobrazba – prodajalec
- poizkusno delo 90 dni
- 2 leti delovnih izkušenj

Vse pravice in obveznosti so določene v samoupravnih splošnih aktih TOZD.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov: Kemijska industrija KAMNIK, Fužine 9, 61240 Kamnik, v 8 dneh po objavi. Vse podrobnejše informacije dobite v kadrovske službi delovne organizacije, tel. št. 831-011.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata, strica in starega očeta

CIRILA ŠKRBINCA

iz Stebljevka

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znanec, prijateljem in sodelavcem iz Kemijske industrije Kamnik za izraze sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo govorniku za tople besede slovesa in g. župniku za opravljeni obred.

Zalujoči: vsi njegovi

Stevljevek, Podgorje, Mali hrib, Kamnik, Hrastnik, Blagovica, januarja 1988

Na Veliki planini

O Veliki planini je bilo prelitega že veliko črnih in izrečeno ogromno besed. Prav zaradi tega smo se odločili, da obiščemo smučišče in se prepričamo o tem, kaj je uresničeno.

Kot povsod v Sloveniji je bilo tudi na Veliki planini med našim obiskom le malo snega, v primerjavi s prejšnjimi zimami bolj za vzorec. Vendar so naprave obratovale in tudi smuka je bila prav prijetna. Malce so nas motile (pre)slabe označbe na smučiščih, so bili pa zato toliko bolj prijazni redarji in sprevodniki, ki z dokajšnjim potrpljenjem velikokrat poslušajo neupravičene kritike na svoj račun. Gostinska ponudba v penzionu Šimnovec je z novim lastnikom še boljša; to pa je tudi vse, kar praktično poleg smučanja in izposoje opreme Velika planina sploh lahko še nudi.

Zaradi tega smo se obrnili na tovariša Petra Brleca, vodjo športnih objektov pri Komunalnem podjetju, ki je upravitelj žičničarskega sistema. Zanimale so nas zlasti novosti, ki jih morebitni smučar lahko v letošnji sezoni pričakuje!

»Za letošnjo sezono smo se temeljito pripravili in postorili veliko manjših in tudi večjih popravil in remontov, ki so bili zaradi starosti naprav več kot potrebni. Tako smo zamenjali mehanski pogon na gondolskem sistemu ter obenem obnovili tekalni mehanizem in obe kabini. Polepšali smo tudi okolično spodnjo gondolske postaje in opravili razne malenkosti, ki so kazile celotno podobo. Prenovili smo sedežnico, saj smo obnovili prižemke, na katerih visijo stoli ter zamenjali vse sedeže z novimi, ki so zaradi termo sedal še posebej topli in udobni. Na vseh vlečnicah smo zamenjali obrabljene in polomljene dele, prebarvali naprave in na vlečnici Tiha 1 na novo namestili signalizacijo vklopov in izklopov. Vlečnico Jurček smo utrdili, kar pomeni, da se na njej poleg otrok v letošnji sezoni lahko prevažajo tudi odrasli smučarji začetniki.

Že med poletjem smo z mini-

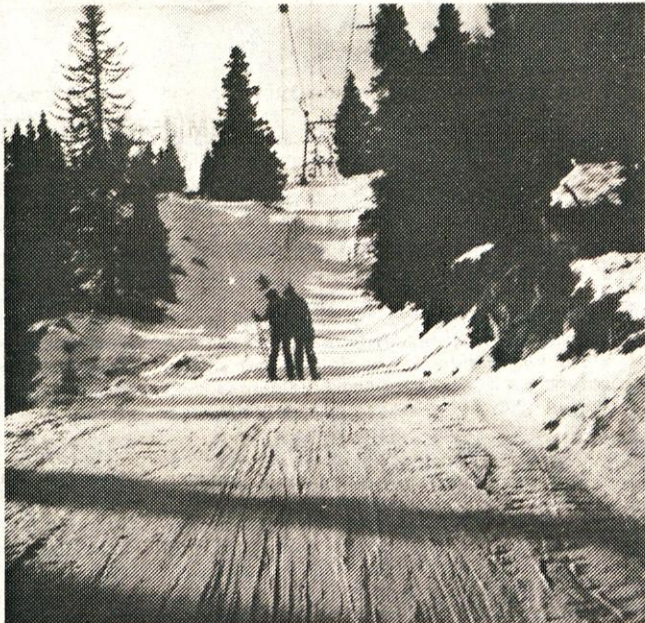
Iščemo žensko z resničnim veseljem od otrok za varstvo enoletnega Nejca na domu - hiša z vrtom. Začetek julij 1988. Za dobro delo, dobro plačilo. Gašperič, Rozmanova 1 (nasproti tkalnice IDEJA).

S soglasjem zamenjam enosobno družbeno stanovanje za večje. Zaželeno v isti ulici ali v Groharjevi. Stanovanje 14. Matije Blejca 10.

Prodajam štedilnik calorex na trdo gorivo. Balantič, Godič 5.

Prodajam pralni stroj. Tel. 832-350.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

Smuka je še možna... vendar se ponekod že kažejo travnate zaplate!

ranjem posameznih skal in delno zatratitvijo dokaj spremenili teren, tako da je smuka možna kljub manjšim količinam snega. S kakšnimi problemi se ubadamo, pove primer, da smo morali takoj v prvih dneh po odprtju nove sezone, petnajstega decembra, tako rekoč čez noč zamenjati vse vrvi za sidra domače izdelave z uvoženimi, saj se naše vrvi zaradi nenatane izdelave kratkomalo niso navijale na kolute.

Tako kot lani, bomo tudi v letošnji sezoni sodelovali s PM Kamnik, Gorsko reševalno službo, Smučarskim klubom in zmarjarskim klubom Kavka, ki bo skrbel za red na parkirišču. Pri vlečnici Jurček pa bo smučarski vadiatelj brezplačno poučeval najmlajše.

Zopet vozi ski bus, ki ima iz Ljubljane odhod ob pol osmih, v Domžalah je ob sedmih in petdeset minut iz Kamnika pa odpele deset minut čez osmo. Sedem tisoč štiristo dinarjev za odrsle in štiri tisoč sedemsto dinarjev za mlajše od deset let stane prevoz v obe smeri (odhod s spodnje postaje gondole je ob šestnajsti uri in petnajst minut) S smučmi in enim kosom prtljage ter vozovnica za celodnevno smučanje.

Na smučišču smo o urejenosti

JANEZ BALANTIČ

Vsi še niso poravnali obveznosti

Na SKG je bil 18. januarja eden od številnih sestankov vseh, ki sodelujejo pri izgradnji kablanskega omrežja in razvodno naročniškega omrežja ter izgradnji CATV sistema v naši občini. Na seji so obravnavali ponudbe za projektiranje in napredovanje del po omrežnem planu, ki ga je naredil ljubljanski projektant »Tegrad«. Pregledali pa so tudi poročilo o zbranim denarju za gradnjo pošte in krajevnega kablanskega omrežja. Pri slednjem je bilo rečeno, da vse delovne organizacije še niso poravnale obveznosti iz sporazuma o sofinanciranju gradnje pošte. Sicer pa so na seji predstavniki projektanta in tudi ljubljanskega PTT povedali, da je izdelava dokumentacije zaradi pridobitve vseh soglasij zelo dolgotrajna in zahtevna naloga, ki traja lahko tudi več kot pol leta. Podrobnejše poročilo o delu na razvodnem omrežju (telefonskem in za kablsko TV) bodo do naslednje številke Kamniškega občana pripravili v strokovni službi SKG Kamnik.

R. G.

• Iz naših delovnih organizacij

Manj tozdov v Stolu

V Industriji pohištva Stol Kamnik je z novim letom začel vezati nov »režim«. Namesto prejšnjih sedmih temeljnih organizacij združenega dela imajo zdaj le dve, in pa seveda skupne službe.

O združevanju tozdov so se delavci odločili na referendumu 17. decembra. Bivše tozde Ploškovno pohištvo, Sedežno pohištvo, Kovinsko in tapicirano pohištvo in Sloga Moste so združili v TOZD proizvodnja »Pohištvo in oprema«, tozda Tehnične storitve in Restavracija sta zdaj v delovni skupnosti skupnih služb, ohranili pa so TOZD Prodaja.

Za samoupravno reorganizacijo Stola so se delavci odločili, ker se zavedajo težkega položaja, v katerem je sedaj gospodarstvo, in ker zaupajo vodstvu, ki jim je tako obliko racionalizacije predlagalo. To dokazujejo rezultati referenduma, na katerem je bila udeležba preko 90-odstotna. Za predlagano rešitev pa se je v povprečju odločilo približno 83 odstotkov tisoč petsto članskega kolektiva.

»S tako obliko organiziranosti se bo informacijski sistem (od naročila pa vse do prodaje izdelka) v Stolu precej poenostavil, dosežena bo večja učinkovitost poslovanja. Odpadle bodo vse tozdovske pregrade, proizvodni program pa bo tisti, ki bo narekoval kje, v katerem delu proizvodnje, bodo izdelali naročen izdelek. Poenostavljeno bo tudi obračunavanje,« je povedal direktor splošnega sektorja v Stolu Silvo Učakar. Poudaril je, da so pomsleki, da bodo s tem okrnjene delavčeve možnosti pri samoupravljanju, neutemeljene. Delavskih svetov bo z ukinitvijo nekaterih tozdov res manj, vendar to

še ne pomeni, da bo tudi kakovost odločanja, samoupravljanja delavcev zmanjšana. Poslej bodo, po besedah direktorja splošnega sektorja, namenili še več pozornosti kakovosti gradiv, sestankov in ostalih oblik obveščanja delavcev: Poskrbeli bodo tudi za večjo strokovnost, vsekakor

pa bodo na sejah delavskih svetov strokovni delavci lažje prisotni kot prej, ko je bilo slednjih več in ponavadi vsi v enem dnevu. Vse samoupravne delovne skupine, kjer delavci v ožjem krogu obravnavajo določeno problematiko, bodo obstajale tudi v prihodnje. ROMANA GRČAR

Tradicionalni sprejem za predstavnike verskih skupnosti

V petek, 15. januarja, je bilo v mali sejni dvorani občinske zgradbe tradicionalno vsakoletno srečanje med predstavniki verskih skupnosti, ki delujejo na območju občine in predstavniki občine. Srečanje je pozdravil tudi predsednik komisije za odnose med verskimi skupnostmi pri OK SZDL Kamnik, Rudi Rizman, ki je zaželel nadaljnje dobro sodelovanje, rešitev poglavitnih ekonomskih problemov in čestital vsem k dobremu delu. M. R.

Postreženi boste z domačimi jedmi

Lectarjev hram je že dolgo znan po lectovih srčkih, pa tudi po tem, da v njem lahko zvrneš enega »ta hitrega«, preden odhitiš naprej, po opravkih. Vendar Neži Stele, lastnici, tak sloves lokala ni bil najbolj všeč, zato je,

skupaj s sinovima, obnovila drugo del lokala, v katerem lahko gosti tudi posedijo, poklepetajo in naročijo kakšno domačo jed. Ponudba je bogata; od mlečnih napitkov, do brezalkoholnih in alkoholnih pijač, kot so figovo, limonino in stričkovo žganje, pa občinska žena in še bi se kaj našlo. Poleg pijače so dobrodošle še jedi.

V Lectarjevem hramu vam nudijo pohan sir, štruklje, hamburger, toast, gibano, pa tudi domače suhe klobase v zaseki bodo kaj kmalu vabile Kamničane v lokal. Da se boste lažje odločili, naj napišem še nekaj cen: pohan sir je 1.800 din, štruklji 1.300, gibana 1.200, hamburger 1.400, jabolčni zavitek 700, itd. Cene so torej dostopne, kar po besedah lastnice dokazuje tudi dober obisk v času dopoldanskih in popoldanskih malic. Povečati želijo le še obisk šolske mladine. Nekaj proizvodov so namreč pripravili prav zanje, saj do danes mladina v Kamniku ni mogla ravno izbrati lokalov za klepet in prižitek.

Sicer pa je pri njih možno organizirati in izvesti tudi razne obletnice (matur, porok, valet, rojstnih dni), za zaključne skupine je lokal odprt tudi po 19. uri. Treba se je le najaviti in naročene dobrote vas bodo čakale. M. R.

TOZD INŽENIRING
TRGOVINA Z GRADBENIM
MATERIALOM MENGEŠ
Ropretova 16, tel. 737-395

OBVEŠČA, da smo v bivši opekarni v Mengšu razširili ponudbo z gradbenim materialom. Nudimo po ugodnih pogojih: opečni modularni blok, pregradni blok, armaturne mreže, betonsko železo, izolacijske materiale, cement in apno.

Od 1. 3. 1988 naprej bomo imeli na zalogi še stavbno pohištvo in ostale lesne izdelke.

TRGOVINA

PRODAJA: opečne izdelke vseh vrst, siporekse, betonske bloke, strešno kritino, cement, apno, betonsko železo, armaturne mreže, stremena, dimnike: Schidel in TO-MO-Di, betonske robnike, razne betonske izdelke in druge betonske izdelke za zunanjo ureditev, vse vrste izolacijskih materialov, fasade, keramične ploščice vseh vrst, marmor police, stopnice in ploščice.

Trgovina je odprta vsak delavnik od 7. do 15. ure in vsako soboto od 7. do 12. ure. Za obisk se pripravljamo.

Solze, žalost, bolečina, te zbudila ni, tiha, nema je gomila, kjer počivaš ti.

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je zapustil naš ljubi očka in mož

ANTON
NAROBÉ
iz Šmarce

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam med njegovo težko boleznijo stali ob strani. Posebno zahvalo izrekamo sestri Magdi iz Onkološkega inštituta, dr. Svoljšku iz ZD Domžale, Leni in Severjevima za veliko pomoč v najtežjih trenutkih. Hvala sosedom, sorodnikom, prijateljem, Biotehnični fakulteti, TOZD Živinoreja Groblje, VVO Domžale, OŠ Frana Albrehta Kamnik in DO Donit Kamnik za izrečeno sožalje, darovano cvetje, denarno pomoč in spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvala Francu Stoparju za odigrano pesem in g. župniku za lepo opravljen obred.

Žalujoci: žena Slavi, hčerki Natalija in Petra
Šmarca, decembra 1987

Oh, kako je izba prazna, ko tebe mamica, več ni, kako bila je prej prijazna, ko v njej bila si ti.

V SPOMIN

31. januarja 1988 mineva leto dni, kar nas je za vedno zapustila naša ljubljena žena in mama

ELIZABETA VRANKAR
iz Buča

Vsem, ki se je spominjate, ji prižigate svečke ter postojite ob njenem grobu, iskrena hvala.

Vsi njeni

Četudi v grobu zdaj počivaš, med nami živ si, kot si bil, saj vso ljubezen in dobroto, si za nas izlil.

(Narodna)

V SPOMIN

25. januarja 1988 mineva žalostno leto, odkar si nas zapustil, naš dragi mož, oče in stari oče

FRANC STREHOVEC
z Gore

Zapustil si nas z globoko bolečino v srcih, ki je čas ne bo nikoli ozdravil. Kruta smrt te je iztrgala iz naše sredine, vendar pa ne iz naših src, kjer boš vedno živel. Žalostni smo, ker te ni več med nami, a ponosni, ker smo te imeli.

Vsi tvoji

Pol stoletja delavskega športa na Duplici (2)

V 20. številki Kamniškega občana (november 1987) smo prosili vse, ki imajo kakršnokoli gradivo, ali se spominjajo dejavnosti predvojnega športnega kluba Virtus na Duplici, da nam to sporoče.

Našemu vabilu se je prijazno odzval Albin Vengust, dupliški rojak, prvoborec in družbeno politični delavec, ki živi v Ljubljani in je bil pred vojno aktivni član dupliškega Virtusa.

V svojem pismu Albin Vengust med drugim piše:

Najbrž je bilo leta 1934 ali 1935, vsekakor pa po stavki, ko se je v Tovarni Remec zaposlil kot finančni delavec oziroma uradnik Vjekoslav Slejko. Ta človek je bil kaj malo uradniški. Družil se je predvsem z delavci in mladino. Ne vem, kaj ga je spodbujalo, da je začel razmišljati o ustanovitvi nogometnega kluba. Stanoval je pri Kočarjevih, tudi te hiše ni več, in tam so se večkrat sešli mladi navdušenci nogometne igre. Slejko je predlagal za nogometni klub več imen, vendar je najbolj zagovarjal latinsko ime virtus, kar pomeni moč, vztrajnost, hrabrost itd. Slejko je imel za seboj klasično gimnazijo in kaže, da mu je bila latinščina pri srcu. Tako se je pri kočarjevih rodil nogometni klub Virtus. Povsem verjetno je, da je za nastajanje kluba vedel tudi lastnik tovarne Remec in da je dal podporo, kajti uradniki brez njegovega dovoljenja niso smeli javno delovati. Sicer je bil pa Remec svetovljanski človek in je podpiral športne in kulturne dejavnosti med svojimi delavci. No, tudi mi smo se navdušili za novo ime.

Nogometno igrišče je bilo na Semejevi njivi za progo, tam kjer so danes stanovanjske stolpnice. Spominjam se, da smo na tem igrišču odigrali tekmo s Podgorci in jo dobili 3:1. Igrali smo tudi v Šmarci. Zares se je začelo šele, ko smo dobili igrišče onkraj Bistrice v Volčjem potoku. Igrišče je bilo primerno veliko, le viselo je preveč, saj so bila golmanska vrata na vzhodni strani vsaj za meter višje kot na zahodu. Naj bolj uspešni leti za športno življenje Virtusa sta bili vsekakor 1939 in 1940. Leta 1939 sem bil vključen v upravni odbor kluba, ker je Slejko menil, da bi v klubu ustanovili še odbojkarsko in atletsko sekcijo. Obe sekciji sem vodil do okupacije. Leta 1939 smo z udarniškim delom za severnim robom nogometnega zgradili odbojkarsko igrišče. Po enoletnem igranju smo se spoprijeli s Kamničani in izgubili z 2:1 v setih. V istem letu smo imeli tudi klubsko prvenstvo v atletskih disciplinah, za katere niso bile potrebne posebne na-

prave (teki, skok v višino, met kopja in krogle).

Seje upravnega odbora so bile običajno v gostilni Galjot v posebni sobi. Klub je bil v celotnem predvojnem delovanju zelo uspešen zaradi zagnanega predsednika in vseh članov. Med člani je bilo vzorno tovarištvo, prava delavska solidarnost in medsebojno zaupanje. Zaradi takih odnosov so v klub radi prišli igralci iz delavskih vrst iz bližnje in daljne okolice. Tako okrepljeno moštvo je v nogometu bilo precej boljše, kot npr. Kamničani, Mengšani in Domžalčani.

Zaradi takih vrlin in delavske zavesti in še bolj zaradi narodne zavesti so se igralci Virtusa zelo lahko odločili leta 1941 za odhod v partizane. Deset igralcev, ki so kdaj igrali v prvem moštvu (nogometnem), bi dobilo partizanske Spomenice 1941, če jih ne bi kar polovica padla za svobodo.

Obiskali smo tudi Tinka Čičigoja, upokojenega obratovodjo stolarne v Stolu, ki je bil dolga leta nogometaš v Virtusu. Rojen je bil leta 1908 v Solkanu in je leta 1922 kot 14-letni fant prišel na Duplico, kjer se je v tedanji tovarni Remec izučil za mizarja.

Spominjam se, da sem začel »nabijati« žogo okrog leta 1930. Prvo nogometno igrišče smo imeli na gmajni v Volčjem potoku, igrali pa smo tudi v Šmarci za gostilno pri Barobu, pravi Čičigoj.

Takrat ni bilo tako kot danes, vozili smo se na tekme kar s kolesi. Le včasih, kadar smo šli kam dlje, smo pri Rodetu v Kamniku najeli avtobus. Takrat smo navijačem, ki so šli z nami, zaračunali nekoliko več, da smo dobili stroške za vožnjo povrnjene. Sicer pa so krajin radi prispevali za šport, saj smo morali dresne in čevlje plačevati sami.

Običajno sem igral na desnem krilu. Rad se spominjam enega svojih najbolj nenavadnih zadetkov na tekmi Virtusa s Kamnikom. Stareto Dušan je igral v napadu. Ko je Prekov Tone, naš igralec, tolkel na gol, je žoga priletela v mojo glavo in se odbila v gol.

Spominjam se tudi, kako smo se leta 1940 peljali s kolesi na tekmo v Naklo. S poti nazaj iz Naklega imam še fotografijo, je dejal Tinko Čičigoj in iz zajetnega albuma odlepil majhno fotografijo enajstih fantov z malim harmonikarjem v sredini. (foto)

Čeprav je od tistega časa minilo že 47 let mislim, da se ne bom zmotil pri opisu igralcev Virtusa na tej sliki. V prvi vrsti čepijo:

Rudi Boljka iz Nožic, Franc Semeja (vratar), Tone Šesek iz Šmarce, v drugi vrsti so Franc Prosen, Tone Puh, Jože Pirš iz Radomelj in Mirko Semeja, zadaj pa stojijo Vinko Dobaj, Tinko Čičigoj, Ferdo Forneci in Jelo Krivorotov.

Od teh tovarišev jih je pet darovalo svoja življenja v narodnoosvobodilnem boju: Boljka, Franc Semeja, Šesek, Dobaj, Forneci.

Prihodnjic bomo objavili pogovore še z nekaterimi ostalimi člani predvojnega Virtusa. Povabilo za sodelovanje pri zbiranju gradiva (slik, spominskih zapisov itd.) pa seveda še vedno velja.

F. S.

Ljudje in viharji na Lotse Šaru

V prostoru za spanje je bilo ležišče iz zloženega kamena. Šerpana je vanj prinesla vedro z žerjavico iz ognjišča. Bolj kot toploto smo občutili dušično dim, toda šerpani se za dober namen nismo hoteli zameriti. Med žerjavico so bili tudi ogorki suhih jakovih iztrebkov, »kravjekov« po kranjsko. Drva so zanje predragocena dobrina, kravjeki pa vsaj so, čeprav jih ni veliko. Tam prebivalec na višini Mont Blanca pomeni ogenj isto, kot nekaterim voda v puščavi.

Trinajst dni smo od doma, trinajsti marec je danes in nas je v resnici trinajst, čeprav je naš trinajsti mož – Andrej, že dvajset dni v Katmanduju, prav gotovo že sit posredovanju, prošnji, čakanja in dirkanja od odprtih do zaprtih vrat, poslušanja obljub, da bo oprema, ki smo jo devetnajstega februarja z letalom poslali iz Ljubljane, končno prišla v Katmandu. Kaj če je še kmalu ne bo, me je skrbelo?

Bila je mirna in hladna noč. Spal sem nemirno, kot da bi strahoma pričakoval dogodke novega dne. Zlezel sem iz spalne vreče in se sprehodil med dremajočimi jaki. Nепrevižno sem se znašel pred najbolj divjim, ki je že ves čas od Lukle naprej sitnaril. Tudi utrujenost ga ni spametovala in mrcina je še sredi noči sitnarila.

Na vzhodnem nebu, nad Ama Labčo, je kot srebrna krogla lebdela skoraj polna luna in z mrzlo svetlobo

uprizorila na belih siluetah vrhov nepozabno nočno zarjo. Zazrl sem se v utripajoče zvezde in brčlas pomislil, da neba nad seboj še nikdar nisem videl; pa vendar, nad menoj so bili veliki in mali voz, severnica in videla se je rimska cesta. V domišljiji sem se preselil v Kamnik, k svojim najdražjim, k družini. Prebudila se mi je nežna nočna romantika in v mirni mesečini sem prislulnil svojem glasnemu razmišljanju. Ko bo našo goro tretjič ugašala luna, bo prišel tudi čas našega slovesa. Pri tem je v Himalaji vedno nekdo zmagoval, nekdo poraženec.

Milijoni lesketajočih ledenih kristalčkov so nenehno ugašali v viharjih zastav v temni praznini nad vrhovi. Luna je s svetlobo in senco na njih ustvarjala najslavnejše podobe v paradizu srčne noči, ki v duši rojevajo domišljijo iz preteklosti, ki je človek živel še v neokrnjeni, deviški naravi, brez zle slutnje, kaj bodo z njo počeli njegovi potomci. Premražen sem ponovno zlezel v spalno, a spati nisem mogel. Preveč občutljivo sem doživljal dogajanja minulih dni, pa tudi možje so kot neuglašen orkester smrčali vsak svojo melodijo. Ni dobrega smrčanja brez trdnega spanca. Nisem se jezil.

Jutro je bilo sveže in še lepše kot včeraj. Neka nečakana sla nas je že zgodaj prebudila, za nepričakovano

Po poteh partizanske Jelovice

Legendarne Dražgoše so tudi letos v spomin na Dražgoško bitko, v kateri se je leta 1942 bojeval Cankarjev bataljon, privabile množico udeležencev. Kar nekaj tisoč jih je bilo.

Planinsko društvo Kamnik organizira vsako leto več spominskih pohodov. Med prvimi je spominski pohod Po poteh partizanske Jelovice. Letos se je pohoda udeležilo 56 članov PD. Z avtobusom smo se v nedeljo, 10. januarja, ob 6. uri odpeljali proti Gorenjski, do Soteske v Bohinjski Bistrici. Ko smo krenili na pot, je sotesko še objemala tema, vrhovi gora pa so se svetili v zgodnji jutranji zarji. Iz soteske smo se »zagrizli« v hrib in polni moči hitro napredovali. Pogled nam je venomer uhajal v dolino, po kateri se vije zeleno modra Bistrica.

Kmalu smo začeli stopati po kar precej debeli snežni odeji. Narava je pohodnikom ponudila enkratno doživetje in po razpoloženju sodeč sem videla, da smo vsi pohodniki ta dar narave ganjeni sprejeli. Pod nogami nam je škripal zmrznjen sneg, gozd je bil praznično odet z ivjem, pogled na naše gore, s Triglavom na čelu, je bil prečudovit. Po dveh urah hoje smo prispeli

na Rovtarico do brunarice, kjer je pohodnike Gozdno gospodarstvo Bled prijetno presenetilo z dobro malico. (Presenečenje ob pravem času in na pravem mestu, bi temu lahko rekli.) Po kratkem počitku smo nadaljevali prijetno pešačenje po prelepi pokrajini in v poldrugi uri prišli v Dražgoše, kjer smo se udeležili proslave. Vsak udeleženec je dobil spominsko značko. Po proslavi smo si ogledali spomenik, nato pa se spuстили v dolino, v vasico Rudno, kjer nas je čakal avtobus. Še enkrat smo se ozrli na prelepo zgodovinsko vasico Dražgoše, se slikali in prijetna družina kamniških planincev se je zadovoljno vrnila domov, polna vtisov o revolucionarni preteklosti slovenskega naroda in naravnih danosti naše lepe slovenske zemlje.

Naj ob tej priliki povem, da bo kamniško Planinsko društvo organiziralo še tri podobne spominske pohode. Tako bo februarja pohod na Stol, marca na Porezen in maja na Blegoš. Pridružite se nam, planinci-pohodniki vas pričakujemo!

SASA MEJAČ
Foto: STANE SIMŠIČ

Prijetna družina pohodnikov v Rudnem.

presenečenje pa je poskrbela šerpana. Ko smo se še vsi krmečljavi pretegovali v saplnih vrečah in bentili zaradi trdega ležišča, je prinesla vroč tibetanski čaj v »posteljo«.

»Tega pa naša še ni nkol nardiva,« je zagodrnjal Filip.

»Naša tud ne, kufe je pa že dubiva u postlo.« Avtor te izjave je ostal anonim, ker je iz previdnosti zlezel globoko v spalno vrečo in se mogoče kesal svoje »siline« dobrote.

»Danes še niste jedli riža, zato sem ga naročil za zajtrk,« nas je Silvo ljubivo povabil h kamniti mizi. Izbire ni bilo, zato smo – čeprav obotavljajoče – pospravili vsak svoj obrok. V sedmih dneh smo ga danes jedli šele petnajstič... Dober tek! V mladosti sem pojedel največ kaše, močnika, zganec in zelja. Ta hrana mi je še danes všeč, riž mi pa menda še bo!

Zapuščamo naselje Čukung in odhajamo proti kraju, kjer bomo postavili našo bazo. Vsi so že odšli. Danes bomo postavljali šotore, zato nas je čakalo veliko dela. Tudi šerpa z družino bo kmalu zapustil svojo hišo. To je njegov začasni dom. Sem prihaja v sezoni ekspedicij, spomladi in jeseni, potem pa se preseli v svoje stalno bivališče Dingbače ali Pangboče.

Steza je bila speljana čez ledeniški poteček na travnato vzpetino, od koder je bil slikovit pogled na vas Dingboče, vrhova Taboče in Covatse na zahodu, Ama Dablam na vzhodu in Ailad Pik na severu. Domačini pravijo tem vrhovom »svete gore«, čeprav niso najvišje, a so najlepše. Brez dvoma, imajo občutek za lepoto. Včeraj sem iz predgorja Nuptseja občudoval osem tisočak Makalu, ki se je na vzhodu izša sedem tisočaka Baranseja dvignil še kilometer višje in v zahajajočem soncu ognjeno žarel z veličastno južno steno iz rdečkastega granita. Tu je bog delil lepoto z veliko žlico...

Uživamo himalajsko pomlad v toplim zimskem soncu in fotografiramo. Smo na višini pettisoč metrov, pred nami pa se odkrivajo vedno nove doline pašnikov – trava bo ozelenela šele po monsunu. Iz groblje Lotsejevega ledenika je najlepši pogled na steno in vrh Lotse Šara. Naša smer je uklenjena v led in sneg, le previsni vrh je kopen in sestavljen iz posebnih skladov črnege in rjavkasto rumenega granita. Končasti vrh se je že sredi dopoldneva skril v beli oblak nad osem tisoč metri. Spustimo se v peščeno areno pod Ailad pikom, po kateri hodijo manjši črede jakov z našo opremo. Na desni strani doline se strmo dviga – kot leden kristal – končasti vrh Ama Labča. Pašnikov ni več. Hodimo med ledeniški balvani, po snegu,

zemlja je zmrznjena, počasneje dihamo. Smo v bazi. Danes je 14. marec 1987. Ura je 12. Od sreče, ker sem tu, ne najdem besed za mož. V obeh čutih solze. Pozdravljeni možje v bazi, pozdravljena gora. K tebi smo prišli, ker si tu.

CENE GRILJC
Se nadaljuje

POHVALNO

Postenemu najditelju JANEZU ŠKRJANCU iz Zupancičeve 6, Kamnik se lepo zahvaljujem za najdeno ročno tobirico, izgubljeno 5. januarja 1988 pred blokom na Kranjski cesti 3d. V torbici sem imela poleg osebnih dokumentov in ključev še dvojna očala, 40.000 din in zlato veržico. Vse sem dobila pošteno nazaj. Pavla Hribovšek, Motnik 10.

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenič-Bremšak, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.

Drugi tradicionalni turnir v malem nogometu

V soboto, 26. decembra, se je ob 8. uri v telovadnici OŠ Duplica začel turnir v malem nogometu. Sodelovalo je 19 ekip iz šestih šol in sicer: OŠ Komenda-Moste, OŠ Frana Albrehta, OŠ Toma Brejca, ZUIM, OŠ Kamniškega bataljona in OŠ Duplica, ki je bila tudi organizator turnirja. Tekme so trajale po 2x7 minut, le v finalu po 2x8 minut. V finale so se prebili 8. c OŠ Komenda-Moste, 8. a OŠ Komenda-Moste in 8. a OŠ Duplica. Bili so hudi boji za 1. mesto in dosegli so ga 8. c OŠ Komenda-Moste, drugo mesto prav tako OŠ Komenda-Moste 8. a in tretje mesto 8. OŠ Duplica. Žirija je imela težko nalogo, saj je morala izbrati najboljšega igralca in strelca tega turnirja. Toda kar štirje igralci so imeli po štiri zadetke: Teršek in Sulin OŠ Duplica in Kosirnik ter Slapar OŠ Komenda-Moste. Problem smo rešili tako, da so vsi kandidati 3x streljali na gol in pokazalo se je, da je najboljši strellec turnirja Iztok Slapar iz OŠ Komenda-Moste, tudi najboljši igralec turnirja je bil iz OŠ Komenda-Moste, Roman Kosirnik. Komendčani so dobili pokal, za ostali dve ekipi pa so bile tolažilne nagrade. II. tradicionalni turnir v malem nogometu je uspel in nasvidenje drugo leto na III. turnirju!!!

TANJA IN NATAŠA
OŠ Duplica